

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejskowa:

z odsyłką pocztą:

Na rok . . . 10 rsr.

„ 6 miesięcy 5 „

„ 3 miesiące 2 „ 50 k.

„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata Miejskowa:

bez odosłania:

Na rok . . . 8 rsr.

„ 6 miesięcy 4 „

„ 3 miesiące 2 „

„ 1 miesiąc — 67 k.

Za odosłanie dopłaca

się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich. — W St.-Petersburgu i Moskwie prenumerata przyjmuje się w księgarni M. Wolfa. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop. — Listy przyjmują się tylko frankowane.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji nie później jak o godzinie 9-ej rano.

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Postanowienie komitetu urządzającego. — Komisja likwidacyjna. — Magistrat m. Warszawy. — Rozkaz warszawskiego ober-policmajstra.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — Wiadomości telegraficzne. — Wyciąg z okólnika okręgu naukowego warszawskiego. — Kurjerek. — Oświetlenie. — Kursa monet. — Najwyższy reskrypt. — Telegram. — Kwestja dróg żelaznych. — Obniżenie opłat od depesz telegraficznych. — Ludność Petersburga. — Handel z Chinami. — Austrija i ziemie słowiańskie. — Podróż cesarza i cesarzowej. — Ministerstwo; projekt adresu; asposobienie umysłów. — Kwestja ministerjalna. — Sprawa dalmacka. — Francja. Projekt uchwały senatu. — Proces Rocheforta. — **Włochy i Rzym.** Kwestja rzymska. — Turcja i ziemie słowiańskie. Sprawa turecko-egipska. — Hiszpanja. Stronnictwa. — Anglja. Oszczędności.

FEJLETON. — Małżeństwo w Vichy.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 10 (22) Stycznia.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA II,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSJI,
KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 1 Czerwca 1869 r. o przemianowaniu osiadłości niemających charakteru miejskiego w gubernjach Królestwa Polskiego na osady, Komitet Urządzający na przedsta-

wienie Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu, postanowił i stanowi:

I. Istniejące w gubernji Siedleckiej miasta: Mordy i Mokobody w powiecie Siedleckim; Miedzna, Liw i Kamieńczyk w powiecie Węgrowskim; Janów, Sarnaki, Łosice i Konstantynów w powiecie Konstantynowskim; Piszczac, Łomazy, Kodeń, Sławatycze i Rososz w powiecie Bielskim; Orchówek, Ostrów, Horodyszcze i Wisznice w powiecie Włodawskim; Wochyn w powiecie Radzińskim; Adamów, Stoczek, Kock, Łysobyki i Serokomla w powiecie Łukowskim; Łaskarzew, Osieck, Parysów, Maciejowice i Steżyce w powiecie Garwolińskim, zamienić na osady z zastosowaniem następujących środków co do urządzenia w nich zarządu gminnego, na zasadach wskazanych w Najwyższym Ukazie z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.

1) w Powiecie Siedleckim: osadę Mordy włączyć do składu istniejącej gminy wiejskiej tegoż nazwiska; a osadę Mokobody przyłączyć do gminy Skupie;

2) w Powiecie Węgrowskim: osadę Miedzna włączyć do składu gminy tegoż nazwiska; osadę Liw — do gminy Ruchna; a w osadzie Kamieńczyk, po przyłączeniu do niej niektórych wsi z gminy Łojki, utworzyć nową gminę Kamieńczyk;

3) w Powiecie Konstantynowskim: w osadach Janowie i Łosice utworzyć oddzielne gminy wiejskie pod temiż nazwiskami; osadę Sarnaki włączyć do gminy Chlebczyńskiej, a Konstantynów do gminy Żakanalskiej;

4) w Powiecie Bielskim: w osadach: Piszczac, Łomazy, Kodeń i Rososz utworzyć samoistne gminy wiejskie pod temiż nazwiskami, a osadę Sławatycze włączyć do składu istniejącej gminy tegoż nazwiska;

5) w Powiecie Włodawskim: w osadzie Ostrów utworzyć oddzielną gminę pod temiż nazwiskiem; osadę Orchówek z przedmieściem Tarasiaki włączyć do składu gminy Włodawskiej, a

osady Wisznice i Horodyszcze przyłączyć do gminy Horodyszczeńskiej;

6) w Powiecie Radzińskim: osadę Wochyn przyłączyć do gminy Lisia-Wółka;

7) w Powiecie Łukowskim: w osadzie Kock utworzyć oddzielną gminę tegoż nazwiska; osadę Adamów przyłączyć do gminy Gulów, — Stoczek do gminy Prawda; a w osadach Łysobyki i Serokomla, po przyłączeniu do nich wsi z gminy Charlejew utworzyć nową gminę Łysobykę i Serokomską, poczem gminę Charlejew znieść;

8) w Powiecie Garwolińskim: osadę Łaskarzew włączyć do składu gminy Dombrowa, z przemianowaniem jej na Łaskarzewską; osadę Osieck włączyć do składu gminy tegoż nazwiska, Parysów do gminy Pszonka, osadę Maciejowice — do gminy tegoż nazwiska i osadę Steżycę do gminy Pawłowieckiej.

II. Tak w osadach, z których utworzone być mają gminy osobne, jako i w tych gminach, których skład ulega zmianie w skutek przyłączenia do nich osad albo wsi z innych gmin, dopełnić wybory na urzędy gminne.

III. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, wklada się na Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego.

Działo się w Warszawie, dnia 12 (24) Grudnia 1869 r.

Namiestnik w Królestwie,
Generał-Feldmarszałek (podpisano) Hr. Berg.
Członek Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) J. Solowjew.
Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Stycznia r. b.: w ilości rs. 20,280 kop. 50, Hrabieniu Augustowi Zamojskiemu, właścicielowi miasta Włodawa, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Włodawskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

MAŁŻEŃSTWO W VICHY.

I.

Jednego z ostatnich dni maja, wieczorem, w roku 1859, siedziałem był pod rozłożystym drzewem w parku należącym do Vichy.

I komuż z bawiących w Vichy nie została w pamięci ta przesliczna przechadzka po high-life wśród grającej przez cały sezon wybornej muzyki i najprzyjemniejszego towarzystwa?

Było już około jedenastej — noc piękna, prawdziwie majowa roznosiła do kół silny zapach bzu i jaśminu, gwiazdy świeciły jak brylanty w jej czarnym djamencie, a słowiki śpiewały harmonijny koncert młodości i wiosny miłości i... tęsknoty!

O tej godzinie już późnej, spacerowali jednak parami ściśli obserwatorowie przepisów lekarskich, przewietrzając kubki wypitej przy źródle wody...

Tak przynajmniej sądziłem ja, który nie lubię podejrzewać ludzi o żadne skryte lub złe czynności...

Dźwięki orkiestry przygrywającej do tańców, dobiegały aż do mnie, a odwróciwszy głowę, widziałem niedaleko rzeźbiście oświetloną wystawę hotelu paryskiego. Odbywał się tam w tej chwili jeden z perjodycznych balów składkowych.

Mogłem być, jako lokator tegoż hotelu uczestni-

czyć w tym balu, złożywszy oznaczoną składkę — lecz jakkolwiek byłem zawsze zwolennikiem wszelkiej zabawy towarzyskiej, tym razem jednak, z powodu nadzwyczajnego upału, wolałem być przepędzić wieczór pod drzewami parku na świeżem nocnem powietrzu.

Siedziałem tak już od półgodziny może, pogrążony w rozkośnym *far niente*, gdy wtem, dwaj młodzi ludzie wyszedłszy z sali balowej, podeszli ku mnie i usiedli na przeciwnej stronie drzewa o które się opierałem plecami.

Byłem tak dobrze zasłonięty liśćmi zwieszających się gałęzi drzewa, że dwaj młodzieńcy nie spostrzegli mnie wcale.

Mogłem, a nawet powinienem był może, jakimś sposobem uwiadomić ich o mojej obecności, tem bardziej, że z cichej ich rozmowy i poufnej jej tonu domyśliłem się od razu, że podsłucham jakąś tajemnicę...

Lecz... cóż chcecie? Pierwsze słowa ich rozmowy i wymienione nazwiska paru osób zainteresowały mnie tak dalece, że... Wiecie zresztą co powiada przysłowie: „Sposobność tworzy złodzieja.”

— Tak, masz słuszość i to najzupełniejszą, — ował się jeden z rozmawiających — miłość ta jest szaleństwem ze strony biednego oficera, bez imienia i majątku... lecz cóż ja temu winienem że ona posiada miliony? i czyliż pokochałem ją dla majątku!

— Przyznaję to kochanku, odparł drugi, ironicznym tonem... Zgodzę się nawet na to, że jesteś

fenomenem wśród tego materialnego wieku... Chcesz żyć w chatce byle z nią tylko!.. Doprawdy, gdyby chociaż ta twoja chatka była jakimś słiznym gniazdkiem, zawieszonym w cieniu drzew nad srebrzystymi toniami zaczarowanego jeziora... możeby w tedy twoja uroczą miss...

— Zlituj się! drogi Maksymilianie, ani słowa więcej!... zaczniesz pewnie bluźnić podług zwyczaj... Ach! mój przyjacielu, gdybyś ją znał tak jak ja, pewnobyś nie...

— Żartownisiu! Zdaje mi się przecież że znam ją od tak dawna jak i ty — bo wszakże obadwaj razem dopiero przed miesiącem przybyliśmy do Vichy. Lecz chcę być łaskawym mentorem... i przyznaję że ty i twoja ubóstwiona należycie do rzędu osobliwszych ptaków... *rara avis in terris* — zgoda! Wierzę nawet że gdybyś jej zaproponował aby oddała na korzyść szpitali swój pałac w Hyde Park swoją willę d'Enghien i t. d. i t. d. i przyszła do naszego baraku w *Sidi Feruk* dla wypalenia z nami fajki pokoju... przystałaby na to chętnie... Lecz powiedz mi kochany Maurycy, czy weźmiemy tam z nią także, jej godnego papę Sir Williama i jego totumfackiego, doktora Piotra?

— Żartuj sobie... sztydź ze mnie! wyszeptał tonem rezygnacji Maurycy.

— Ależ mój przyjacielu, wierz mi że nie czynię tego dla własnej przyjemności, lecz czyliż w położeniu w jakim się znajdujesz żart nie jest najwła-

wypłaty komu należy; — w ilości rs. 224, *Wydrzychewiczowi*, za serwituty, właścicielowi dóbr Opole, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Nowoaleksandryjskim, Gminie Opole, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 515 kop. 41, *Aleksandrze Petrowej*, właścicielce dóbr Zdieci, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Sandomirskim, Gminie Ruszcza dolna, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,166 kop. 47, *Jego Cesarskiej Mości*, właścicielowi miasta Skierniewice, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Skierniewickim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 440, za część miasta Skierniewice, na rzecz tegoż miasta, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Skierniewickim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego.

Magistrat miasta Warszawy. — JW. Jenerał - Feldmarszałek Namiestnik w Królestwie na przedstawienie Członka Zarządzającego interesami Komitetu Urządzającego, rezolucją z dnia 8 (20) Grudnia roku zeszłego postanowił: 1) Na zaspokojenie wydatków kwaterunkowych w mieście Warszawie w ciągu roku przewidzianych, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1870 do 1 (13) Stycznia 1871 roku, pobierać od właścicieli domów w mieście Warszawie i na Pradze, opłatę kwaterunkową według normy na 1869 rok zatwierdzonej, a mianowicie: od właścicieli domów mających dochodu ze swych domów rocznie więcej jak rs. 500, tytułem opłaty kwaterunkowej procent w stosunku 5% od wykazanego dochodu do podatku podymnego; z domów zaś przynoszących właścicielom nie więcej jak rs. 500 rocznie, opłatę kwaterunkową ma być pobierana w stosunku 4% od tegoż dochodu. 2) Na pokrycie tych wydatków w tym samym przeciągu czasu pobrać od procederentów i handlujących opłatę podobnie jak w roku zeszłym w przybliżeniu rs. 28,261 kop. 25 1/2 wynoszącą. O takowem postanowieniu Namiestnika Królestwa, Magistrat miasta Warszawy do powszechnej wiadomości podaje.

Magistrat miasta Warszawy. — Zawiadomienia kontrybuentów wnoszących do kas Magistratu podatki gruntowe i opłaty osobiste od procederentów, iż pobór tychże należności z powodu rewizji pomienionych kas miejskich za cały rok 1869 na czas od dnia 8 (20) do włącznie dnia 18 (30) Stycznia r. b. 1870, jak również i egzekucja onych przez tenże czas wstrzymane zostają. Wszakże podatki Skarbowe oraz opłaty na rzecz Skarbu za świadczenia do procederowania bez przerwy przez Kasę Dochodów Skarbowych i Patentową są i będą pobierane.

W rozkazie Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej, zamieszczono: Z powodu nastania obecnie sanny, wydział skarbowy i kas przy warszawskim Magistracie, otrzymał rozporządzenie do przyjmowania ustanowionej opłaty, od życzących sobie i opatrzonych pozwoleniem na kursowanie po mieście sankami, za prawo trudnienia się tym procederem. Polecam pp. komisarzom cyrkulowym zawiadomić o tem wszystkich kogo dotyczy, aby życzący wysłać sanki na najem, bezzwłocznie stawili się z stosownymi kwalifikacjami do powierzonego mi Zarządu, w celu otrzymania pozwolenia. Numera dla powożących sankami, na teraźniejszą zimę przysposobione na blachach ciemno-żółtego koloru z czarnymi z obydwóch stron blachy cyframi. Ostateczny termin do zaopatrzenia się w podobne numera, naznacza się do 15 (27) stycznia. Po oznaczonym czasie, komisarze poleca powierzonej im służbie i sa-

mi dopilnują, ażeby powożący, którzy nie będą zaopatrzeni w pomienione numera, byli zatrzymywani i odsyłani do wydziału policyjno-sądowego, z kąd sanki z końmi będą wracane właścicielom nie inaczej jak po wniesieniu przynależnej od nich opłaty i zaopatrzeniu się w numera. Przy wydawaniu w cyrkulach kwalifikacji, komisarze osobiście obowiązani przestrzegać, ażeby sanki i uprząż były w należytem porządku, konie zdrowe i niezmarowione, a powożący mieli przepisana liberję, jak również, ażeby przy dyszlu u każdego sanek znajdował się dobrze przymocowany dzwonek. **Taryfa opłaty od sanek parokonnnych:** a) Za jeden kurs kop. 15; b) za godzinę jazdy kop. 30; c) za następne godziny, za każdą kop. 20; d) od osób kolejną przybywających: za kurs bez pakunku kop. 20, z pakunkiem kop. 30. **Od sanek jednokonnnych:** a) Za jeden kurs kop. 10; b) za godzinę jazdy kop. 20; c) za każdą następną godzinę kop. 15; d) od kolei bez pakunku kop. 15, z pakunkiem kop. 20.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 10 (22) Stycznia.

Układy w przedmiocie obsadzenia trzech wakujących w gabinecie przedlitawskim posad ciągle się toczą, i wszystkie dotychczasowe pogłoski nie miały dostatecznej podstawy. Zwycięzki odcień gabinetu chciałby koniecznie skłonić księcia Karola Auersperga prezesa izby wyższej, lub księcia Adolfa Auersperga marszałka sejmu czeskiego, do przyjęcia prezjdum gabinetu, gdyż uznaje, że żywioł arystokratyczny nie powinien być pominięty w reorganizacji gabinetu, który dotąd z powodu przeważających w nim osobistości nosił miano mieszczańskiego. Według *N. fr. Presse*, na pierwszym planie stoi kandydatura kawalera Hasnera von Artha do posady prezesa gabinetu. Tenże dziennik utrzymuje, iż prowadzone są układy z doktorem Kaiserfeldem, prezesem izby niższej w celu skłonienia go do wejścia do gabinetu. Obok tego wakuje posada w gabinecie ogólnopanstwowym z powodu śmierci jego członka, ministra skarbu pana Becke; dzienniki wiedeńskie utrzymują, że na posadę tę zostanie powołany jeden z węgrows, a najprawdopodobniej p. Lyonay, podczas kiedy dzienniki węgierskie przemawiają za zupełnem zwinięciem tej posady. Dzienniki czeskie, galicyjskie i słoweńskie bardzo energicznie występują przeciwko zwycięzkiemu w gabinecie odcieniowi centralistycznemu, oświadczając, iż z nim nie mogą być prowadzone żadne układy w celu pojednania. Nowy gabinet będzie musiał posiadać wiele zręczności i stanowczości,

aby utrzymać równowagę w walce narodowościowej.

Dzienniki podają telegraficzną wiadomość z Florencji, jakoby tamtejsza izba deputowanych miała być odroczone do września. Wiadomość ta jest mało prawdopodobna i chyba zaszła w niej jaka pomyłka, gdyż budżet na rok 1870 jeszcze nie został przedstawiony i ma być gotowy dopiero w lutym, zaś izba uchwałała tymczasowy budżet tylko na 3 miesiące, przed upływem których, musi się zgromadzić choćby tylko dla zatwierdzenia budżetu. — We Włoszech są niezadowolnieni z oświadczeń nowych francuzkich ministrów w kwestji rzymskiej. *Opinione* i *Nazione* dowodzą iż Włochy przyjęły zobowiązanie przeszkodzenia napaściom na państwo kościelne, teraz zaś do Francji należy spełnić zobowiązanie co do odwołania załogi z państwa kościelnego. Wszelako polemika obu tych dzienników prowadzona jest w nader umiarkowanym tonie.

Dziś miała się rozpocząć w Paryżu sprawa przeciwko Rochefortowi w 6-ym wydziale sądu policji poprawczej, gdyż projekt do prawa poddający sprawy prasowe pod jurysdykcję sądów przysięgłych, pomimo pośpiechu jeszcze nie zyskał zatwierdzenia.

P. Zorilla, wybrany na prezydującego w kortezach hiszpańskich należy do stronnictwa radykalnych progresistów; ponieważ z jego współzawodników, jeden, to jest p. Rios-Rosaz należy do stronnictwa unji liberalnej, a drugi Figueras (nie, jak mylnie wczoraj doniosły dzienniki, Figuerola, będący ministrem skarbu w obecnym gabinecie), do stronnictwa republikańskiego, przeto wybór prezydującego w kortezach, dał odcieniom wchodzącym do składu tego zgromadzenia możność zmierzania swych sił.

Gabinet angielski, który już w zeszłym roku zaprowadził znaczną redukcję w armji, i w budżecie który ma być złożony w lutym parlamentowi, proponuje nowe zmniejszenie stałej armji.

Jeden z półurzędowych dzienników paryskich uznaje za nieprawdopodobną, niedawno podaną wieść, że jenerał Grant, prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, zamierza odbyć podróż do Europy i odwiedzić główne dwory. Jakkolwiek konstytucja Stanów Zjednoczonych nie zaleca wyraźnie prezydentowi opuszczać kraju, jednak dotąd żaden z prezydentów podczas swego urzędowania nie wydalal się z kraju, i uznają po-

To rzekłszy, współzawodnik Desgenais'go z „Kobiet z Kamienia,” przełożył nogę na nogę i zapalił stearynową zapalke.

Uczynił to zapewne bardziej jeszcze dla zapalenia zgasłego cygara, niż dla obejrzenia wachlarza — bądź co bądź jednak, wywołał tym nagłym postępkim efekt niespodziewany: ponieważ płomień zapalaki oświecił dokładnie twarz moją, ożywną wyrazem takiej ciekawości, z jaką niegdyś królowa Kartaginy słuchała opowiadania pobożnego Eneasa.

— Do mnie Owernio! widzisz nieprzyjacielskie czaty!.. zawołał Maksymiljan, który, jak to już pewnie domyślił się, musiał sporo korzystać z obfitości balowego bufetu... Kto idzie?

— Przyjaciół, odpowiedziałem.

— Z którego pułku?

— Turkosów z Sidi-Feruk.

Dopiero po głosie mnie poznali obadwa.

— Al! to ten zdrajca doktor... zawołał Maksymiljan.

— W swojej własnej osobie, mój poruczniku, doktor i... totumfacti, jak rzekłeś, Sir Wiliama — ten sam, który w danym razie ma być zaproszony pod namiot w Sidi-Feruk dla wypalenia z wami i miss Mary fajki pokoju...

— Ach! do pioruna!.. zapamiętał moje wyrazy, przerwał Maksymiljan wybuchając śmiechem.

— Drogi doktorze, rzekł nieśmiało Maurycy — wierz mi że...

(d. c. n.)

ściwszem lekarstwem? Radzę ci więc śmieć się wraz ze mną dopóki czas jeszcze...

— Już nie czas, niestety! zawołał młodzieniec tym dramatycznym tonem, którego używają zakochani wszędzie i po wszystkie wieki... Wiem, że jestem robakiem zakochanym w gwiazdzie niebiańskiej — wszystko to prawda... lecz mój przyjacielu i to także jest największą prawdą, że ją kocham! ubóstwiam!.. Zapewne, ktoś inny na mojem miejscu, ty na przykład z twoim racjonalnym zmysłem, potrafiłbyś zneutralizować taką miłość roztwargą mózgu i przetrworzył byś ją na źródło subtelnych rozkoszy... Ty byłbyś szczęśliwym i zadowolonym znajdując się codziennie przy niej — żyjąc z nią w śladkiem zbliżeniu do jakiego upoważniają zwyczaj towarzyskie w czasie pobytu u wód, nawet biednego porucznika względem szlachetnie urodzonej miss Marji... Tak zapewne uczyniłoby wielu na mojem miejscu. Lecz cóż chcesz? nie należę do zręcznych eklektyków uczucia, nie jestem Atenczykiem parzykim — nie posiadam dosyć zimnej krwi do podobnego życia! Jestem skromnym człowiekiem, wychowanym pod namiotami obozu i tak jak dziecko, oddaję całe moje serce przyjaźni i miłości zarówno... Taka już fatalność! Nie znam świata ani jego praw i zwyczajów, ale na myśl, że według twego zdania, gdy ona za ośm dni opuści Vichy, staniemy się zupełnie obcymi dla siebie, tak dalece że nie będę nawet miał prawa ukłonić się jej przy spotkaniu gdzieś indziej... serce moje oburza się gwałtownie. Bo czy-

liż ja za dni ośm, tak samo jak dziś nie oddałbym życia na jedno jej skinienie? Och! wojno, której tak pragniemy, wybuchnij jak najprędzej! a jeśli pierwsza kula będzie tak głupią że mnie nie zabije... zobaczysz wtedy...

— Brawo Rolandzie! brawo Dunois! przerwał szyderczy Maksymiljan, który widocznie uważał się nie brać na serio entuzjazmu swego przyjaciela — Lecz powiedz mi Rejnaldzie, czy czasem dla miłości twej Armidy nie stałeś się po troszę Kartuszem lub Mandrinem?... albowiem... ten wachlarz, który jej skradłeś pewnego wieczoru...

— A więc tak! Prawda mój przyjacielu! przyznaje się... Nie mogłem wtedy oprzeć się żądzy posiadania jakiegoś przedmiotu należącego do niej, takiego zwłaszcza, co dotykał jej twarzy, ust niekiedy i na którym pozostało jej wonne tchnienie...

— Nie wiedziałem, rzekł z komiczną powagą Maksymiljan, że miłość, tak jak macierzyństwo, ma swoje pożądania... Cieszę się jednak iż ci się nie zażądało posiadać brylantowe kolje miss Mary... mógłbyś bowiem skończyć karierę na galerach, kontrabandzisto jakiś! A panna, która jednakże opatrzyła się po doznanej stracie... i żądała zwrotu wachlarza od pięciu czy sześciu konkurentów, którzy z nią tanczyli... a zapomniała spytać o swoją zgubę tylko ciebie jednego... lotrzel! Co myślisz o tem, he? No, a teraz, pokaż mi ten mebel... gdyż przysięgnę, że obyczajem starożytnych kochanków nosisz go zawsze przy sercu...

wszechnie takie wydalenie się, jako sprzeczne z duchem konstytucji.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 21 (9) stycznia. Rochefort oświadczył, że nie stawia się do sądu, ponieważ sędziowie nie są wybieralni i jawność została wyłączona.

Berlin, 21 (9) stycznia. Otwarcie rady związkowej nastąpi 27 b. m.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* Moskwa, 6 (18) stycznia. Ruskija Wied. donoszą, że w Moskwie ukazała się cholera.—Bank handlowy moskiewski ogłasza, że począwszy od 8 (20) stycznia, płacić będzie od zwykłych rachunków bieżących $\frac{1}{10}\%$, od warunkowych $4\frac{1}{2}\%$, od depozytów wymagalnych na żądanie $4\frac{1}{2}\%$, od depozytów terminowych 5% , od depozytów rocznych 6% . Za eskontowanie weksli bank pobiera $6\frac{1}{2}\%$, a za pożyczki udzielane na papiery procentowe 8% . (Die-jatielnost').

* Ryga, 7 (19) stycznia. Parostatek handlowy angielski „Junona,” który stanął na mieliznie koło Domesness, napelnił się wodą, tak iż prawdopodobnie sam parostatek i jego ładunek, składający się z lnu, powinny być uważane za przepadłe. (Wię-czer. Gaz.).

* Wiedeń, 20 (8) stycznia. Dziś toczyły się w dalszym ciągu w izbie deputowanych rozprawy nad adresem. Za projektem komisji przemawiali Kuranda, Skene i Kaiserfeld; ten ostatni zganił stanowczo ostatnie usiłowania co do pojednania i zachęcał do trzymania się konstytucji w obec dążeń federalistycznych. Przeciw projektowi adresu przemawiali Swietec, Wodzicki i Greuter. (Wolff's T. B.).

* Paryż, 19 (7) stycznia. Dziś punkt o godzinie 6-ej rano Traupmann został stracony. Tłumy zebrały się w ogromnej liczbie. Ostatniej nocy napisał on list do swojej rodziny. Krzyki tłumów na zewnątrz przekonały go, że nadeszła chwila stanowcza. Zawiadomiony o godzinie wpół do 7-ej, że wszystko dla niego jest ukończone, odpowiedział: „jestem gotów”. Dwa razy stracił on przytomność: pierwszy raz kiedy uczył na głowie chłód nożyc, a drugi raz, kiedy ujrzał rusztowanie, ale pozwolił się prowadzić. Po opuszczeniu więzienia nie przemówił on ani słowa. (Corr. H. B.).

* Paryż, 19 (7) stycznia. Na posiedzeniu ciała prawodawczego p. Estancelin Brame i komisarz rządowy rozprawiali nad dokładnością cyfr przedstawionych wczoraj przez pp. Haentjens i Johnstona. Pp. Thiers i Brame utrzymywali, że liczby podane co do cel francuzkich są niższe o 25, a nawet o 50 od sta od rzeczywistej wartości, gdyż produkta francuzkie nie są protegowane na 10, ale tylko na $7\frac{1}{2}$ od sta. P. Ozenne komisarz rządowy sprawdził liczby. Poczem rozpoczęły się ogólne rozprawy, podczas których p. Tillancourt powstawał przeciwko traktatom handlowym. (Tamże).

* Paryż, 19 (7) stycznia. W kopalniach w Creuzot około 10,000 robotników zaniechało pracę. Spodziewają się, że zawieszenie robót nie potrwa długo.—Dziennik *Liberté* donosi, że ministerstwo postanowiło zapewnić zupełną wolność dla depesz telegraficznych.—W ciele prawodawczem toczyły się dziś w dalszym ciągu rozprawy nad interpelacjami w kwestii handlu.—Raspail jest jeszcze dotąd mocno chory. (Wolff's T. B.).

* Paryż, 20 (8) stycznia. *Marseillaise* donosi, że Ledru-Rollin przemawiać będzie w sądzie przeciw księciu Piotrowi Bonapartemu. (Tamże).

* Florencja, 20 (8) stycznia. Zapewniają, że ministerstwo postanowiło odroczyć do września otwarcie na nowo izb. (Tamże).

* Madryt, 19 (7) stycznia. Na dzisiejszym posiedzeniu kortezów, minister skarbu Figuerola proponował, ażeby udzielono mu upoważnienie do zaciągnięcia pożyczki zapomocą wypuszczenia w obieg obligów skarbowych za 720 milionów. Oprócz tego minister chce sprzedać kopalnie w Almada i Rio Torto, oraz dobra rządowe. Trwa on w żądaniu potrącania 5 procent od renty i zwiększenia do 10 procent potrącań z płac i pensji urzędników. Z tych środków finansowych wyjątek stanowią jedynie 4 kupony najbliższe, dla spłacenia któ-

rych minister wskazuje jednocześnie osobne środki. (Tamże).

* Sztokholm, 19 (7) stycznia. Sejm państwa został dziś otwarty. Mowa tronowa stwierdza przede-wszystkiem pomyślniejsze położenie kraju na skutek obfitych zbiorów roku zeszłego, i zaleca reprezentacji krajowej, ażeby powstrzymała się z roztrząsaniem propozycji w przedmiocie rewizji aktu unji pomiędzy Szwecją i Norwegją tak długo, aż możebne będą jednocześnie w tym względzie obrady ze strony reprezentacji Norwegji. Mowa zapowiada następujące projekta ważniejsze: Pożyczkę dla dalszego rozwoju sieci dróg żelaznych i wymagane skutkiem tego umiarkowane podwyższenie podatków, zwiększenie płacy w armji i projekt w przedmiocie przenoszenia do armji lądowej zbyt-tecznej liczby popisowych marynarki. (Tamże).

* Berlin, 20 (8) stycznia. Post donosi, że rada związkowa zwołana zostanie na 26 stycznia, sejm zaś państwa na 20-go lutego. (Tamże).

* Nowy-Jork, 8 stycznia (27 grudnia). Junta powstańców wyspy Kuby, przebywająca w Nowym-Jorku, otrzymała zawiadomienie, że położenie powstańców jest złe. Siły morskie Hiszpanji powiększyły się. (Corr. H. B.).

* (Wyciąg z okólnika okręgu naukowego warszawskiego, za miesiąc grudzień 1869 r.). Najjaśniejszy Pan, na wniosek ministra oświecenia publicznego, w d. 17 listopada r. b. najwyżej zezwolił raczył na przeznaczenie dyrektora pierwszych gimnazjów warszawskich, męskiego i żeńskiego, w poczet stałych członków rady kuratora okręgu naukowego warszawskiego.

— Najwyżej zatwierdzonym 8 czerwca r. b. protokołem oddzielnego komitetu, zakomunikowanym właściwym władzom okręgów naukowych, między innemi postanowiono: litografowanie lekcji i streszczeń w uniwersytetach i akademii medycznej, dozwala się tylko samym wykładającym z zastrzeżeniem, aby te litografowane notatki wystawione były nasprzedaż jak książki drukowane. Pozostawia się władzom specjalnych zakładów naukowych zastosowanie tego do tych zakładów, a ministrowi oświecenia publicznego porozumienie się z ministrem spraw wewnętrznych względem sposobów kontrolowania wykonania powyższego przepisu w litografiach. Na skutek tego najwyższego polecenia, minister oświecenia publicznego znosił się w tej mierze z ministrem spraw wewnętrznych, który zawiadomił, że wydał dla litografji w przedmiocie litografowania lekcji i streszczeń uniwersytetów i akademii medycznej, następujące przepisy: 1) Litografie mogą przyjmować do litografowania lekcje i streszczenia kursów naukowych uniwersytetów i akademii medycznej nie inaczej, jak od samych profesorów lub nauczycieli, którzy ułożyli te lekcje i streszczenia, i przystępują do litografowania nie inaczej, jak po odebraniu od nich poświadczenia władzy uniwersyteckiej lub akademickiej o tożsamości ich osoby. 2) Na każdym egzemplarzu litografowanych lekcji i streszczeń ma być wyrażono, oprócz nazwiska autora i firmy litografji, także firma księgarni, w której te lekcje i streszczenia mają być sprzedawane. 3) Ponieważ przy wystawieniu litografowanych lekcji i streszczeń w handlu księgarskim na równi z książkami drukowanymi, takowe ulegać mają na równi z temi ostatniemi ogólnej cenzurze, przeto litografie obowiązane są podawać do głównej dyrekcji prasy po jednym egzemplarzu każdego wydania lekcji i streszczeń. 4) Przelitografowanie starych notatek i streszczeń ulega tymże zastrzeżeniom jak i litografowanie nowych. O powyższem rozporządzeniu, na skutek polecenia ministra oświecenia publicznego z d. 5-go listopada r. b. za N. 10,151, podaje się do wiadomości i zastosowania się rektora i wykładających uniwersytetu warszawskiego, także dyrektora i nauczycieli instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej-Aleksandrji.

Minister oświecenia publicznego pod d. 8-m listopada r. b. za N. 10,286, na zasadzie § 42 ustawy Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego, zezwolił na dopuszczenie do sprawowania obowiązków rektora tego uniwersytetu, w razie słabości lub nieobecności jego, dziekana wydziału historyczno-filologicznego, rzeczywistego radcę stanu Kowalewskiego.

Minister oświecenia publicznego pod dniem 15-m listopada r. b. za N. 10,579 zezwolił, aby z powodu przekształcenia instytutu politechnicznego i agromicznio-leśnego w Nowej Aleksandrji, uważani byli za spadłych z etatu od 1-go września r. b. nauczyciele tego instytutu: Kopytowski, Niedobylski, Krzewski i kancelista Podlinski, z zaliczeniem ich jako nadetatowych urzędników: pierwszych dwóch—

do kancelarii kuratora okręgu naukowego warszawskiego, a ostatnich do instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej-Aleksandrji, a pod d. 22-m listopada r. b. za N. 10,893, z powodu przekształcenia ogólnej szkoły powiatowej warszawskiej na progimnazjum, nauczyciela tejże szkoły Barankiewicza, od 1-go listopada 1869 r., z zaliczeniem go jako nadetatowego urzędnika do dyrekcji szkolnej warszawskiej.

Minister oświecenia publicznego pod dniem 15-m listopada 1869 r. za N. 10,574, zawiadomił kuratora okręgu naukowego warszawskiego, że na skutek zniesienia się z ministrem skarbu o wypłacenie spadłemu z etatu z powodu przekształcenia gimnazjum realnego łódzkiego, byłemu pomocnikowi inspektora i nauczycielowi tegoż, radcy kolegialnemu Bekmanowi, zamiast wyznaczonej mu połowicznej płacy po 600 rs. rocznie w ciągu dwóch lat, w zastosowaniu się do art. 17-go Najwyżej zatwierdzonych 30-go lipca 1867 roku przepisów o prerogatywach urzędników ruskiego pochodzenia, zostających w służbie w gubernjach Królestwa Polskiego, całkowitej płacy 1,200 rsr. w ciągu roku jednego, licząc od 1 sierpnia r. b., sekretarz stanu Reutern polecił izbie skarbowej warszawskiej, uiszczając płacę radcy kolegialnemu Bekmanowi w stosunku 1,200 rsr., w ciągu roku jednego, zamiast wyznaczonej mu na dwa lata po 600 rsr. rocznie.

— Rozkazami ministra oświecenia publicznego z dnia 1 i 22 listopada 1869 roku N° 22 i 22, zatwierdzeni zostali: astronom-obszawator Cesarskiego uniwersytetu św. Włodzimierza, doktor astronomji Wostokow, profesorem nadzwyczajnym Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego na katedrze astronomji i geodezji; magister Cesarskiego uniwersytetu charkowskiego Ganin, profesorem nadzwyczajnym Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego na katedrze zoologii, anatomji porównawczej i systematyki zwierząt, od 11 października 1869 roku; docent Cesarsko-kazańskiego uniwersytetu, magister historii ruskiej Aristow, i laborant przy laboratorium farmaceutycznym tegoż uniwersytetu, magister chemji, radca honorowy Popow, profesorami nadzwyczajnymi Cesarsko-warszawskiego uniwersytetu, pierwszy na katedrze historii ruskiej, a drugi, na katedrze chemji; oba od 22 października 1869 roku. Przeniesiony został: profesor zwyczajny Cesarsko-kazańskiego uniwersytetu na katedrze filozofji, asesor kolegiálny Troicki, na profesora zwyczajnego Cesarsko-warszawskiego uniwersytetu na tęż katedrę, od 22 października 1869 r. Delegowany został w celu naukowym: pełniący obowiązki profesora nadzwyczajnego, w Cesarsko-warszawskim uniwersytecie Struve, do Moskwy na cztery miesiące od upłynienia terminu udzielonego mu urlopu na dni 28 prócz czasu wakacyjnego. Uwolniony został z ministerstwa oświecenia publicznego: zaliczony do tegoż ministerstwa doktor medycyny von-Trautvetter, od daty mianowania go docentem Cesarsko-warszawskiego uniwersytetu.

— Decyzjami komitetu naukowego, zatwierdzonymi przez kierującego ministerstwem i zamieszczonymi w październikowym zeszycie dzien. min. ośw. publ. z r. 1869, postanowiono: 1) Dziennik pedagogiczny „Народная школа” wydawany przez inspektora progimnazjum wędenskiego Miednikowa — polecieć do użytku szkół elementarnych ludowych; 2) Elementarz „Маленький грамматик,” wydanie drugie, poprawione i uzupełnione, układu p. Bychowca (rękopism)—polecieć do użytku w szkołach elementarnych ludowych, pozostawiwszy autorowi korzyść przy wydrukowaniu swej pracy z uwag poczynionych w wydziale komitetu naukowego. 3) Książkę pod tytułem „Разказъ изъ естественной исторіи” wydanie towarzystwa szerzenia pożytecznych ksiąg (Moskwa 1864 r. cena 15 kop.)—polecieć do bibliotek szkół elementarnych ludowych i uznać za pożyteczną dla bibliotek gimnazjów i progimnazjów. 4) Książkę pod tytułem: „Книга для обученія рускому чтенію и письму” djakona Bucharewa, wydanie 2 (Moskwa 1867 r. cena 25 kop.) — polecieć do nabycia bibliotekom szkół elementarnych ludowych. 5) Książki pod tytułami: 1) О способахъ обученія предметамъ учебнаго курса начальныхъ народныхъ училищъ” przez ks. Blinowa, nauczyciela szkoły wiejskiej bachtyńskiej wydanie nakładem urzędu ziemskiego wiatkiego (Wiatka 1869 r.), i 2) „Грамота” dzieło naukowe dla szkół ludowych, przez tegoż. wydanie tegoż urzędu ziemskiego (Wiatka 1869 r.)—polecieć pierwszą do bibliotek szkół elementarnych ludowych, do użytku nauczycieli tychże szkół, a drugą — do nabycia w pomienionych szkołach, jako dzieło pomocnicze. 6) Książkę pod tytułem: „Очерки промышленности,” z 13-tu rysunkami, układu pana Federenko,

wydanie towarzystwa szerzenia pożytecznych ksiąg (Moskwa 1865 r. cena 25 kop.) — uznać za pożyteczną do bibliotek szkół elementarnych ludowych i powiatowych. 7) Książki pod tytułami: 1) Князь Италийский графъ Суворовъ-Рыминскій, wydanie redakcji dziennika „Мирской Вѣстникъ“ z 7-miu rysunkami (Petersburg 1868 r. cena 25 kop.); 2) Biografie znakomych ludzi przez E. Tur, wydanie towarzystwa pożytecznych ksiąg (Moskwa 1861 roku cena 15 kop.); 3) Святѣи и древности великаго града Кіева z 7-miu rysunkami, wydanie redakcji dziennika „Мирской Вѣстникъ“ (Petersburg 1867 roku cena 15 kop.); i 4) „Земля и что на ней есть“, wydanie drugie poprawne i uzupełnione (Petersburg 1867 r. cena 6 kop.) — polecić do bibliotek szkół elementarnych ludowych. 8) Książkę pod tytułem „Краткая географія Россіи“, wydanie Jakowlewa (Petersburg 1865 roku cena 12 kop.) — przeznaczyć do użytku szkół elementarnych ludowych dwuklasowych. 9) Książkę pod tytułem: „Разсказы странствователя по замѣчательнымъ мѣстамъ Россіи“, wydanie redakcji dziennika „Чтеніе для солдатъ“ (Petersburg 1860 roku cena 10 kop.) — uznać za pożyteczną dla bibliotek szkół elementarnych ludowych.

— Rozporządzenia kuratora okręgu naukowego: Z doniesienia rektora Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego, z dnia 12-go listopada 1869 roku za Nr. 1.701 dostrzegając, że z pomiędzy osób pragnących wejść w poczet uczniów pomienionego uniwersytetu w roku szkolnym bieżącym nie zostali przyjęci z powodu niedostatecznego usposobienia w przedmiotach kursu gimnazjalnego, szczególnie zaś w języku ruskim, 42 uczniów, z których 13 uzyskało atestaty z decyzji rady pedagogicznej III-go warszawskiego klasycznego gimnazjum męskiego, 9 z II-go gimnazjum warszawskiego, 6 z V-go warszawskiego, 4 z realnego warszawskiego, 3 z IV warszawskiego, 2 z radomskiego, 2 z łomżyńskiego, 2 z siedleckiego, 1 z lubelskiego, 1 z plockiego i 1 z wrocławskiego realnego, — polecam pp. naczelnikom dyrekcji szkolnych zwrócić na tę okoliczność uwagę rad pedagogicznych gimnazjalnych i wezwać do przedsięwzięcia stosownych środków, aby uczniowie gimnazjów robili większe postępy w naukach, a szczególnie w języku ruskim, i do przestrzegania aby nieudowadniający dostatecznych postępów nie otrzymywali atestatów.

— Z powodu wywołanej przez jednego z naczelników dyrekcji szkolnych kwestji, jak należy postępować w uznawaniu uczni zakładów naukowych jakiego są pochodzenia i wyznania, w razie zachodzącej w tej mierze wątpliwości, ma być przestrzegane co następuje: dowody pochodzenia i wyznania uczni, o których zachodzi wątpliwość, czy są ruskiego lub polskiego pochodzenia i wyznania grecko-unickiego lub rzymsko-katolickiego, przesyłać do konsystorza cholmskiego grecko-unickiego, i stosownie do opinii konsystorza, uznawać ich za należących do tego lub drugiego kościoła; tych uczniów, których rodzice, wbrew opinii konsystorza zechcą uznawać za należących do rzymsko-katolickiego kościoła, uwalniać z zakładu, przy zwróceniu złożonych dowodów.

— Otwarte zostały szkoły elementarne w dyrekcjach: a) warszawskiej: szkoła ewangelicka we wsi Wioska-Radzińska w powiecie radzińskim; b) łódzkiej: we wsi Bargłach, pow. częstochów., z funduszem 218 rub. rocznie; we wsi Nięgowanicach, pow. bendin., z funduszem 113 rub. 80 kop.; we wsi Mokreszu, pow. częstochów., z funduszem 181 rub. 51 k.; we wsi Popowie pow. częstochów., z funduszem 168 r. 90 kop.; we wsi Klimontowie, pow. bendin., z funduszem 195 r. 90 kop.; c) w suwalskiej: we wsi Jeleniewie, pow. suwałk., z funduszem 200 r. rocznie; we wsi Jeziorkach, pow. august., z funduszem 80 r. rocznie, z lokalem i opalem; we wsi Piawne-Ruskie dla starowierców, z funduszem 69 r. rocznie, z lokalem i opalem; we wsi Białobrzegach, z funduszem 180 r. rocznie; w powiecie sejneńskim we wsi Lejpanach, z funduszem 120 r. rocznie, z lokalem; we wsi Kudranach, z funduszem 200 r. rocznie; we wsi Wiejskiej, z funduszem 200 r. rocznie; w powiecie marjampolskim, we wsi Bogatej, z funduszem 175 r. rocznie, z lokalem, i w m. Marjampolu dla dzieci prawosławnych, z funduszem 350 r. rocznie; d) kaliszkiej: we wsi Chruszczynie, pow. wielun., z funduszem 94 r. 72 kop. rocznie.

— Wydano upoważnienie Helenie Goreckiej, na otwarcie i utrzymywanie w m. Warszawie szkoły elementarnej prywatnej żeńskiej, z warunkiem aby wszelkie przedmioty wykładane w niej były w języku ruskim. Zamknięto szkoły elementarne prywatne żydowskie, utrzymywane w Warszawie przez

Samuela Szenchaka i Węcjana Cwi; szkołę elementarną prywatną żeńską utrzymywaną w Warszawie przez Zielińskiego.

Wydano świadectwa prywatnych nauczycieli i nauczycielek: 9 osobom i elementarnych nauczycieli i nauczycielek, także 9 osobom.

* (**Kurjerek**). Sanna, aż miło... uformowała się wczoraj i to z niewielkich zasobów śniegu! To też warszawianie a bardziej jeszcze warszawianki, sławne z zamiłowania slichoty... używali przez cały dzień i późny nawet wieczór wczorajszy, tej tak gładkiej rozrywki, co jednakże nie przeszkodziło im napelnienie sali wielkiego teatru, gdzie przedstawiano „Romea i Julję“ z jednakim zawsze powodzeniem.

To powodzenie Szekspirowskiego arcydzieła, jakkolwiek spodziewane, nadspodziewane przecież... powinno szczerze radować miłośników szlachetnej sztuki — nie tylko bowiem świadczy o stopniu wykształcenia estetycznego smaku ogółu publiczności, lecz zarazem utwierdza staranną dyrekcję teatru, że w zamiarze dalszego rozwoju tej serjo dramatycznej gałęzi repertuaru, niedawno jeszcze tak zaniedbanej bardzo! Słyszymy też o wznowieniu dramatu Feuilleta „Dalila“. Rola tej odmłodzonej po wiekach, zdradnej kochanki Samsona, da sposobność pani Modrzejewskiej ukazać nową, nieznana nam dotąd stronę jej talentu, albowiem artystka ta, przynajmniej na warszawskiej scenie, nie występowała dotąd w charakterze „czarnym“ wyjąwszy roli Pompadour, gdzie też przedstawia gwałtowne już słońce, raczej ambicji niż załotności. Dalila jest postacią silną i fantastyczną razem — w głosie jej nie mogą drżeć lzy, chyba w chwilach gdy pragnie takim przybraniem rozczuleniem oszukać swoją ofiarę... Lecz nie przesadzajmy rzeczy niespełnionych jeszcze...

— Kursa w instytucie v. konserwatorjum muzycznym, już rozpoczęły się wczoraj. Wielki napływ nowych uczniów i uczennic na to półroczcie, dowodzi coraz potężniejszego wzrostu tej wyższej szkoły muzycznej, która pod energicznym i umiejętnym kierunkiem swego dyrektora i założyciela coraz piękniejsze przynosi nam owoce.

— Dzisiejszy dzień zakończony zostanie wesoło i istotnie, prawdziwie po karnawalowemu! albowiem nie dość, że w obydwóch resursach i w Harmonji zapowiedziano wieczory tańcujące, lecz w wielu prywatnych domach urządzają takowe również, w dniu dzisiejszym. Widocznie Warszawa nie uważając na długość tegorocznego karnawału chce go zużytkować w całości.

— Wczorajszy wieczór tańcujący w klubie ruskim na dochód Mikołajewskiej ochrony, do świetniejszych zaliczyć można. Zaszczyceni obecnością J.W. Hrabiego Namiestnika, zabawa ta przedłużyła się do późna wśród wesołości ogólnej. Tak więc podwójny cel wieczoru, filantropijny i rozrywkowy w zupełności osiągnięty został. Następne wieczory tańcujące w klubie odbędą się w dniach 25 stycznia i 8 lutego v. s., a w dniu 19 lutego dany tam będzie świetny bal z kolacją składkową.

— Mówiąc wczoraj o czwartkowym na beneficję p. Lewandowskiego danym koncercie, w resursie obywatelskiej, oznaczyliśmy cyfrę zgromadzonych słuchaczy na 400 z górą. Wczorajszy Kurjer Codzienny cyfrę tę do tysiąca podnosi. Książka grubą... i wyrównać ją można tylko za pomocą podwójnej ze strony obydwóch sprawozdawców koncesji.

— Wspominaliśmy o zamiarze powtórzenia zbiorowego koncertu wokalnego uczenie i uczniów W. Trochla w resursie obywatelskiej, na dochód ubogich warsz. tow. dobroczynności — dopełniamy tej wiadomości, że do zaproszenia koncertantów by nie odmówili udziału w spełnieniu dobroczynnego dzieła, wyznaczone zostały trzy delegacje z członków towarzystwa, w których skład wchodzi: pp. K. Fiszer, A. Preyss, Zaborowski, Dr. Karwowski, K. Potkański, St. Bogowski, Leskiewicz, Hubert i Brzezinski. Urządzenia sali podjął się p. J. Elsner.

— Koncert p. Szablinskiego zasłużonego weterana orkiestry tutejszej, a nestora wiolonczelistów warszawskich, ogbędzie się na początku przyszłego miesiąca.

— Jeszcze jeden koncert urządzonym być ma dla pomnożenia funduszu tutejszego zakładu leczniczego dla dzieci. Odbędzie się on w sali ratuszowej w końcu przyszłego tygodnia. Nie wątpimy że koncert w tak zacnym urządzony celu, najświetniej się powiedzie.

— Próby amatorskiego teatru na dochód dobroczynności, dotąd odbywane w dolnej sali w dziedzińcu, przeniesione zostaną do sali teatralnej w

dobroczynności zaraz po opuszczeniu jej przez p. Mohameda Izmaela magika, którego onegdajsze przedstawienie na korzyść ubogich przyniosło r. 50 brutto.

— Zapowiedziany dziewiąty odczyt publiczny na dochód ubogich, mieć będzie p. Mikołaj Brüner dr. medycyny, właściciel zakładu leczniczo-elektrycznego „o elektryczności i jej historii“, z zastosowaniem i demonstracją ważniejszych przyrządów i doświadczeń, w przyszły poniedziałek o godzinie 6-ej wieczorem. Cena wejścia jak zwykle.

— Dla pociechy spragnionych czystego zdroju wiedzy... donosimy że podobno jeszcze jeden zjawil się prelegent, p. St. Kramsztyk, który także ma zamiar wystąpić z odczytem na rzecz ubogich w sali dobroczynności.

— Sprawca kradzieży pieniędzy rubli 400 i kosztowności, na sumę rs. 280, spełnionej u Brandli Klaczki, przybyłej tu z Wilna, o czem ogłoszono było w *Gazecie Politycznej*, dnia 7 (19) stycznia r. b., wykryty i aresztowany został przez policję, wszystko prawie przez niego skradzione, prócz niewielkiej ilości straconionych pieniędzy, odebrano i właścicielowi powrócono, akta zaś sprawy wraz z winowajcą, właściwemu sądowi oddano.

— W dniu onegdajszym, w cyrkułe Bielańskim, Michał Czajkowski, stróż domu Nr. 2284b, napaliwszy w piecu węglem kamiennym, zamknął takowy zawczasem i położył się spać, skutkiem czego od zagorzenia zmarł.

— Katarzyna Zmuda, lat 65 wieku licząca, żona stróża drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przywiezioną będąc do szpitala św. Ducha, w takowym po upływie kilku godzin zmarła. W celu wyprowadzenia śledztwa o powyższych wypadkach sądy zawiadomiono.

— W cyrkułe Wolskim, Zygmunt Rojcecki służący, przechodząc ulicę przez Żabią, poślizgnął się, upadł i złamał sobie nogę prawą. Odesłano go do szpitala św. Ducha.

— W cyrkułe Powązkowskim, na ulicy Leszno, Maciej Świątek włoścjanin, w skutku nieostrożnej jazdy, zawadził o słup latarniowy Nr. 327 i takowy przełamiał u samej podstawy. Świątek zatrzymanym został, w celu wynagrodzenia strat towarzystwu oświetlania gazem.

* (Oświe tlenie). Latarnie gazowe miejskie, poczynając od jutra to jest 11 (23) do 16 (28) stycznia r. b. włącznie, powinny być zapalone o godzinie 4-ej minut 45 wieczorem, a gaszone o godzinie 6-ej minut 30 wieczorem.

* Kursa monet zagranicznych w Warszawie.
Za talar wczoraj rs. 1 kbp. 21 dziś rs. 1 kop. 21.
Za frank „ „ „ 33 1/2 „ „ 33 1/2.
Za złoty reń „ „ „ 68 „ „ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Najwyższy reskrypt.) Czytamy w gazecie *Wiest*, że 1-go stycznia 1870 roku, generał-gubernator moskiewski książę W. A. Dołgorukow, z powodu złożonych przez niego Najjaśniejszemu Panu powinszowań w dniu nowego roku, zaszczycony został następującym Najwyższym reskryptem:

„Książę Włodzimierz synu Andrzeja! Z prawdziwą przyjemnością przyjęliśmy zakomunikowane przez was wynurzenie wiernopoddanych życzeń mieszkańców Moskwy z okoliczności rozpoczynającego się roku. Widząc w tem wynurzeniu miłości i przywiązania do Nas i do Naszego Domu, te uczucia niezmiennie przychylności dla tronu, które ożywają oddawna mieszkańców ukochanej i wiernej stolicy Naszej, wyrażamy im, jak również wam osobście, Naszą szczerą wdzięczność.

Na oryginalne Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„ALEXANDER“.

w Petersburgu,
1 stycznia 1870 roku.

* (Telegram.) Podług tejże gazety, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu posłał na imię generał gubernatora moskiewskiego, pod datą 1-go stycznia 1870 r., telegram następującej osnowy:

„Dziękujemy wam, kochany książę, za powinszowania, i prosimy zakomunikować mieszkańcom Moskwy Nasze szczerze życzenia na nowy rok.“

„ALEXANDER.“

* (Kwestja dróg żelaznych). *Goniec Urzędowy* donosi, że Najjaśniejszy Pan, na dniu 18 grudnia, Najwyżej pozwolił raczył kupcom petersburskim 1-ej gildji, Ridinger i spółka, dokonać własnym ich kosztem badania dla przeprowadzenia drogi żelaznej z m. Tuły przez Kaługę do Smoleńska lub do m. Wiaźmy. — Podług *Nikolajewskiego Wiestnika*, otrzymano w Nikolajewie wiadomość z Petersburga, że kwestja budowy drogi żelaznej z namiensko-nikolajewskiej złożoną już została w komitecie dróg żelaznych. — Korespondent gazety *Ruskiej Wiedomości* pisze co następuje: Otwarcie ruchu na drodze żelaznej kijowsko-bałckiej na-

stąpi, jak słyhać, nie wcześniej jak dopiero na wiosnę; dziwnem przeto wydaje się, dla czego konstruktor tej drogi, p. Filiol, zapewniał administrację drogi, że odda roboty ukończone 15-go września, kiedy i teraz jeszcze nie wszystko zostało u niego ukończonych; administracja postarała się o doświadczonych urzędników i oficjalistów, którym potrzeba płacić zadarmo pensję w ciągu całego półroczu, i wszystko to z łaski p. Filiola. Nie powiem nic o naszej drodze, albowiem nie znam jej; lecz tabór jej — wagony, są gorsze od tych wszystkich, które widziałem w Rosji i za granicą, i są chyba nie gorsze od samych tylko wagonów belgijskich: są one również niskie, wąskie i wątle: wszystko w nich odpowiada ich powierzchowności, lecz i takich nawet wagonów nie ma dotąd ilości dostatecznej. Dobrze, że Filiol jest nie belgijszym, lecz francuzem, można by bowiem wyprowadzić ztąd wniosek o wielkim jego patriotyzmie, dla którego oddał pierwszeństwo złemu systemowi wagonów, nie zaś dobremu. I po cóż brać za wzór kraje tak dalekie, kiedy tu pod ręką, wagony drogi żelaznej kijowsko-kurskiej odznaczają się nietylko dogodnością, lecz także piękną powierzchownością. Most p. Struvego przez Dniepr dla drogi żelaznej całkiem już prawie gotów, i ta piękna budowa zasługuje na uwagę. Oprócz trwałości, jest on także bardzo gustowny; jest to pomnik, który zaprawdę może służyć za ozdobę naszemu Dnieprowi historycznemu. — Podług gazety *Dieja-tielnost*, obiegają pogłoski, że kilka miesięcy temu udzielona została gwarancja rządowa dla akcji drogi żelaznej bałtyckiej, lecz że niektóre powody przyczyniają się do zwlekania z ogłoszeniem tego środka. — *Syn Otczestwa* donosi, że na fabryce odlewów żelaznych towarzystwa głównego dróg żelaznych ruskich, buduje się obecnie lokomotywa wzorowa, która ma znajdować się na przyszłej wystawie wyrobów fabrycznych.

* (Obniżenie opłat od depesz telegraficznych.) Gazety moskiewskie donoszą, że obniżenie opłat od depesz telegraficznych korespondencji wewnętrznej odroczone zostało do lipca, lecz że bardzo być może, iż przyjdzie do skutku wcześniej, jak powiadają, w marcu. Jako przyczynę tego odroczenia przytaczają trudność w pozakładaniu w zimie drutów pomocniczych, bez których nie można będzie obejść się, albowiem obniżenie opłat od depesz spowoduje niewątpliwie zwiększenie się korespondencji telegraficznej.

* (Ludność Petersburga.) *Goniec Urzędowy* pisze, że w tekście artykułu „O rezultatach jednodziennego spisu ludności Petersburga,” zamieszczonego w pomienionym dzienniku (z którego poczerpnęliśmy główne dane), liczba ludności Petersburga, mianowicie 666,915 mieszkańców (376,414 płeć męskiej i 290,501 płeć żeńskiej), wykazana została podług pierwszego obliczenia, w tablicy zaś, która przedstawia ludność podług części miasta, liczba ludności jest nieco większa, mianowicie wynosi 667,026 mieszkańców (376,523 płeć męskiej i 290,503 płeć żeńskiej), albowiem przy układaniu tej tablicy uwzględnione także zostały późniejsze poprawki i uzupełnienia. Skutkiem tego, ogólna suma wykazana w tablicy, powinna być uważana jako przedstawiająca rzeczywistą liczbę ludności Petersburga.

* (Handel z Chinami.) *Goniec Urzędowy* ogłasza przepisy dotyczące handlu lądowego z Chinami, ułożone przez posła naszego w Pekinie, generał-majora Wlangali, z rządem chińskim, 15-go kwietnia 1869 roku. Przepisy te mają zastąpić dawne przepisy, co do których oba mocarstwa porozumiały się były 20-go lutego 1862 roku, i mają mieć moc obowiązującą, w rodzaju próby, w ciągu pięciu lat; zresztą, jeżeli po upływie tego terminu, rząd ani ruski ani chiński nie wynurzy życzenia co do zmian w nich, w takim razie zachowają one moc obowiązującą na następnych pięć lat; w razie zaś natrafienia na wielkie niedogodności przy wykonywaniu ich, obie strony mogą porozumieć się pomiędzy sobą co do zmian, nie czekając upływu terminu. Podług tych przepisów, wzdłuż granicy obu państw, na przestrzeni 100 li chińskich (około 50 wiorst ruskich) w jedną i drugą stronę, dozwala się prowadzić handel bez opłaty celi. Kupcy ruscy mają także prawo trudnić się handlem bez opłaty celi we wszystkich tych punktach Mongolji zostającej pod władzą Chin, w których znajdują się władze chińskie (to jest gdzie zaprowadzona została administracja chińska), oraz we wszystkich ajmakach znajdujących się pod zarządem bezpośrednim tych władz. Również rząd chiński nie będzie im bynajmniej przeszkadzać, jeżeli oni życzyć sobie tego będą, jeździć dla handlu i do tych punktów Mongolji, gdzie administracja chińska nie została

zaprowadzona. Za towary ruskie przywożone do Tian-Tsinu, pobiera się cło przywózowe o $\frac{1}{3}$ części mniejsze od ogólnej taryfy zagranicznej. We wszystkich portach północnych i południowych, otwartych dla handlu zagranicznego, kupcy ruscy, przy wywozie i przywozie morzem towarów tak chińskich jak i zagranicznych, ulegają przepisom ogólnym, ustanowionym dla zagranicznego handlu morskiego.

Austria i Ziemie słowiańskie

* (Podróż cesarza i cesarzowej). *Wiedeń, 20 stycznia.* Cesarz wyjechał wczoraj po południu do Budy. Cesarzowa przyjechała tamże dziś z rana z Rzymu. (*Wiener Z.*)

* (Ministerstwo. — Projekt adresu. — Uspokojenie umysłów.) *Wiedeń, 18 stycznia.* Wszelkie kombinacje, które obiegają w ciągu ostatnich dwóch dni w przedmiocie kandydatów na wakuujące stanowiska ministerjalne, uznawane są dziś ze strony kompetentnej za bezzasadne, albowiem nie miały dotąd miejsca narady stanowe pomiędzy ministrami pozostałymi na urzędach. Położenie rzeczy przedstawiane jest ze źródła półurzędowego w ten sposób, że nawet większość członków gabinetu przedlitawskiego uważa siebie jako dymisjonowanych. Zadanie ich zależy jedynie na porozumieniu się co do osoby nowego prezesa ministrów, i jak skoro takowy zostanie znaleziony, przystąpi on do stanowczego ukonstytuowania na nowo ministerstwa. Nie ulega wątpliwości, że najprzyjemniej byłoby dla pięciu ministrów, gdyby książę Karol Auersperg, lub jego brat, terazniejszy wielki marszałek kraju czeskiego, książę Adolf, chciał objąć prezydenturę w ministerstwie. Ministrowie, którzy pozostali na swych urzędach, przeniknięci są przekonaniem, że żywioł arystokratyczny nie powinien być pominięty przy ukonstytuowaniu na nowo gabinetu. Lecz zauważyć należy, że z jednej strony stosunki arystokracji do sfer dworskich, z drugiej zaś strony przychylnosc tej części arystokracji, która uchodziła dotąd za wierną konstytucji, zostały mocno zachwiane. Przy tej sposobności sprostować wypada szerzone tu i owdzie błędne twierdzenie, jakoby p. Plenerowi dla tego powierzona została tymczasowa prezydentura w ministerstwie, że on jeden tylko z pomiędzy ministrów pozostałych na urzędach należy do stanu szlacheckiego. Najpierw, to ostatnie przypuszczenie jest całkiem bezzasadne, albowiem oprócz p. Plenera, minister wychowania publicznego, kawaler Hasner von Artha, należy także do stanu szlacheckiego, i powtóre, przy mianowaniu tymczasowego prezesa ministerstwa, nikt inny oprócz p. Plenera nie mógł być do tego powołany, albowiem jest on co do stopnia najstarszym wśród swych kolegów. Powołanie każdego innego ministra do przewodniczenia w gabinecie, wyglądałoby jak gdyby chciano wywierać nacisk na decyzje członków gabinetu, podczas gdy tym ostatnim powinna być pozostawiona zupełna swoboda postanowień. — Oprócz posad wakujących w ministerstwie przedlitawskim, zgon ogólnopństwowego ministra skarbu, p. Becke, spowodowała także wakans w ministerstwie wspólnem. Co do tego także wakansu szerzone są rozmaite kombinacje. Powiadają tu powszechnie, że jeden z węgrov powołany zostanie na to stanowisko; są nawet tacy, którzy twierdzą stanowczo, że p. Lonyay, węgierski minister skarbu, mianowany będzie ogólnopństwowym ministrem skarbu. W Węgrzech przeciwnie panuje przekonanie, że obsadzenie na nowo wakującego stanowiska ogólnopństwowego ministra skarbu jest zbyt ciężkie; pisma węgierskie powiadają to otwarcie, przyczem dają radę, ażeby niewielki zakres interesów, jakie koncentrują się w ogólnopństwowem ministerstwie skarbu, powierzony został, za stosownem wynagrodzeniem, którejkolwiek z administracji bankowych. W najwyższych atoli sferach rządowych przywiązują do utrzymania nadal ministerstwa pomienionego daleko większą wagą, niż w Węgrzech. — Co do przebiegu mających rozpocząć się jutro rozpraw nad adresem, widoki większości są jeszcze pomyślniejsze niż były dotąd, albowiem klub najbardziej lewicowej lewicy zrzekł się przemawiania na korzyść projektu adresu mniejszości. Niektórzy mówcy frakcji pomienionej będą może jeszcze uważać za swój obowiązek dać poznać swe odrębne przekonania, lecz właściwych przeciwników adres zredagowany przez barona Tinti mieć będzie teraz jedynie w polakach galicyjskich, słowianach i tyrolczykach klerykalnych. Lecz im mniejsze rozmiary przybiera opór w izbie deputowanych przeciw sposobowi zapatrywania się memoriału większości, z tem większą za to stano-

wczością wychodzi na jaw opinia publiczna pomiędzy ludami nienależącymi do szczepu niemieckiego. Dzienniki czeskie współzawodniczą pomiędzy sobą w polemice nadzwyczaj ostrej przeciw tej frakcji ministerstwa, która odniosła zwycięstwo. Ministrowie większości napastowani są formalnie w tych dziennikach, które obejmują oświadczenie wyrazne, że propozycje względem układów nie będą pod żadnym warunkiem przyjęte od tych ministrów. Nowy gabinet będzie musiał rozwinąć bezwzględnie tyle energii co i umiarkowania, ażeby oburzenie wywołane wśród ludów słowiańsko-austriackich z powodu wstrętu odniesionego przez stronnictwo konstytucyjne, zostało złagodzone o tyle, iżby nie spowodowało w rozmaitych punktach wybuch jawnej walki plemiennej. (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestja ministerjalna.) Układy w przedmiocie sposobu, w jaki zastąpieni być mają trzej ministrowie, którzy wyszli z gabinetu przedlitawskiego, trwają jeszcze dotąd. Co się tyczy prezydentury w gabinecie, wakującej na skutek dymisji hr. Taaffe'go, zdaje się, że decyzja waha się jeszcze pomiędzy księciem Adolfem Auerspergiem i terazniejszym ministrem wychowania publicznego, p. Hasner'em. Podług *Neue freie Presse*, kandydatura tego ostatniego ma mieć większe szanse powodzenia. Toż pismo powiada, że robione są w dalszym ciągu usiłowania, ażeby nakłonić p. Kaiserfelda, prezesa izby deputowanych, do wejścia do ministerstwa. Jeżeli zaś gazeta *Die Presse* w sprzeczności z tem zapewnia, że z p. Kaiserfeld'em nie są prowadzone w tym względzie układy urzędowe, uważać to należy jedynie jako spór o wyrazy. Zresztą to ostatnie pismo pisze co następuje o terazniejszym położeniu rzeczy: „Jedno wychodzi coraz bardziej na jaw, mianowicie, że chodzi nie o uzupełnienie, lecz raczej o ukonstytuowanie na nowo gabinetu przedlitawskiego, który to sposób zapatrywania się podzielają głównie ci ministrowie, którzy zostali na urzędach. W każdym razie, tryb taki byłby najstosowniejszym pod względem konstytucyjnym; obok tego, nowe ministerstwo byłoby w ten sposób w możności zmodyfikowania stanowczego *non possumus*, sformułowanego w memorjałach większości, i postawienia na widoku stosownego działania politycznego, bez którego — o czem zresztą ministrowie większości musieli już dziś przekonać się — ominięcie skali podwodnej jest niemożliwe.” Czy uwaga powyższa jest uzasadnioną, lub też czy jest jedynie ze strony gazety *Die Presse* usiłowanie dla zapobieżenia niebezpieczeństwu opozycji zawziętej względem nowego gabinetu, przyszłość okaże. Tymczasem w obozie czeskim nie chcą dawać, jak się zdaje, wiary, ażeby mogły zająć zmiany w poglądach terazniejszych ministrów na kwestję pojednania. Pisma czeskie usiłują raczej, po opamiętaniu się po początkowem przerażeniu z powodu rezultatu przesilenia ministerjalnego, podwoić ostrość swej polemiki przeciw ministrom pozostałym na urzędach, ażeby odzyskać czas stracony. *Pokrok* rozdziela swe wybuchy gniewu pomiędzy ministrów, którzy „nastraszyli i sterroryzowali” cesarza, a izbę panów, będącą „punktem zbiorowym rozkiełznanych namiętności stronnictw, które, pod względem ich wartości moralnej, stoją na równej stopie z każdym zbiegowiskiem socjalistowskim robotników.” Gazeta *Politik* jest jeszcze bardziej gwałtowna. Uważa ona dymisję trzech ministrów jako rozbrat z całą słowiańszczyzną Austrii, grozi walką plemienną i powiada: „Jeżeli pięciu ministrom, Giskrze, Herbst'owi, Brestel'owi, Hasner'owi i Plener'owi, powiedzie się pożreć nas lub zdeptać nogami, w takim razie będą oni pierwszymi prorokami cywilizacji, i uznanie nie ominie ich. Lecz jeżeli powiedzie się nam uczynić to szaleństwo polityczne śmiesznem i rozpedzić jego przedstawicieli, w takim razie będziemy własce i prawo nie ominie nas.”

* (Sprawa dalmacka.) *Corresp. slave* opowiada w sposób malowniczy o zjeździe w górach Doljemo, parlamentarzy austriackich z jednym z głównych dowódców powstania Sawą Rodowiczem. Rodowicz oświadczył, że dalmaci nie zgódzą się nigdy na wydanie broni. „Oddaliśmy się, wyrzekł on, monarchji austriackiej, ale pod warunkiem, że nie będziemy płacić żadnych podatków. Broniliśmy zresztą zawsze kraju i jesteśmy jeszcze gotowi bić się z włochami, turkami i czarnogórcami. Jesteśmy wierni i oddani cesarzowi, ale nie chcemy słuchać urzędników, kiedy ci chcą więcej rozkazywać jak sam monarcha. Bronić nasza jest dziedzictwem przekazanem nam przez naszych przodków; nie potrafia nam jej wydrzeć, dopóki tylko jedna kropla krwi płynie w naszych żyłach”. Słowa te są śmiałe. Określają one z energiczną stałością naturę i rozciągłość roszczeń Dalmacji. (*La Fr.*)

Francja.

(Projekt uchwały senatu). *La Fr.* z dnia 19 stycznia pisze: Niektóre dzienniki donoszą, że ma być wkrótce przedstawiony projekt rozdzielienia władzy ustawodawczej pomiędzy senat i ciało prawodawcze. Ogłaszają nawet nazwiska senatorów, którzy przyłączyli się do tej inicjatywy. Wiadomość ta jest zupełnie mylną. Jak to już powiedzieliśmy, pewna liczba członków wysokiego zgromadzenia radziła słusznie, że należałoby zredukować konstytucję do prostego wynurzenia głównych zasad, tworzących podstawę państwa i społeczeństwa politycznego. Upatrywali oni w ten środek ochronienia zasadniczego aktu naszych instytucji od bardzo częstych poprawek; przywrócenia dziedzinie prawodawczej uzupełniających rozporządzeń, które z swojej natury są bardzo zmienne i ciągle udoskonalają się, i oddania tym sposobem w ręce reprezentacji narodowej szerszej części władzy, należącej dotąd do władzy ustawodawczej. Myśl ta przyjęta podobno przez rząd, stała się punktem wyjścia odbywanych za wspólną zgodą narad. Ale to badanie ma na celu przygotowanie żywiół ogólnego i stanowczego rozwiązania, a nie ułożenia osobnej uchwały senatu jak ta, o której mówiono.

(Proces Rocheforta). P. Henryk Rochefort wezwany został na 22 stycznia przed 6 izbę sądową. Na to samo posłuchanie wezwani zostali pp. Szymon Deveuse i Paskal Grousset, obwinieni o przestępstwo obrazu i wymierzony przeciwko osobie cesarza i członkom rodziny cesarskiej, o wzywaniu raz czy kilka razy do okazania nieposłuszeństwa prawom. (*La Patr.*)

Włochy i Rzym.

(Kwestja rzymska). Pisma włoskie nie są zadowolone z oświadczeń nowego gabinetu francuskiego w przedmiocie kwestji rzymskiej. Tak *Opinione* jak również *Nazione* zwracają uwagę na tę okoliczność, że Włochy wykonały zobowiązanie włożone na nie traktem wrzesniowym co do odpierania ataku na państwo kościelne; rzeczą przeto jest Francji, ażeby wykonała ze swej strony warunki traktatu i wycofała swe wojska z państwa kościelnego. W każdym razie sprzeciwia się to całkiem duchowi traktatu, jeżeli rząd francuski stawia dla ewakuacji państwa kościelnego osobne terminy, jak np. ukończenie obrad soboru. W ogóle atoli rozumowanie pism włoskich trzymają się w granicach polemiki umiarkowanej, i zasługują na uwagę to, że oba pisma wyżej wzmiankowane trzymają się podstaw traktatu wrzesniowego. (*Nordd. A. Z.*)

Turecja i ziemie słowiańskie.

(Sprawa turecko-egipska). Depesza z Trjestu z dnia 17 stycznia donosi, że ostatnia ugoda dokonana pomiędzy Portą i wice-królem Egiptu zaczyna wchodzić w wykonanie. Jeden statek pancerny zbudowany w tym porcie na rachunek wicekróla, wydany został wczoraj agentom rządu tureckiego, którzy obowiązani są zawieźć go do Konstantynopola. Z drugiej strony znów parostatek przewoźowy marynarki tureckiej odplynał do Aleksandrii dla zabrania na swój pokład karabinów iglicowych, które wice-król rozkazał także wydać. Spór więc turecko-egipski jest dziś już całkiem załatwiony. (*La Patr.*)

Hiszpanja.

(Stronnictwa.) Wybór p. Zorilla kandydata progresistów i radykalnych, na prezesa kortezów hiszpańskich, uważany jest za początek starcia pomiędzy różnymi żywiołami koalicji, która już tak dawno rządzi Hiszpanją. Należy zwrócić uwagę na to, że p. Rios-Rosas, który otrzymał 61 głosów, należy do stronnictwa unji liberalnej, i że p. Figueras poparty przez 39 głosów, był kandydatem stronnictwa republikańskiego. Wybór ten prezesa dostarczał zatem różnym stronnictwom sposobność do obliczenia swoich sił. (*La Fr.*)

Anglja.

(Oszczędności.) P. Gladstone zmniejsza ciągle wraz z swoimi kolegami, o ile się da, wydatki i podatki w Anglii. Już w roku zeszłym dokonane zostały wielkie oszczędności w budżetach wojny i marynarki. *Army and Navy Gazette* donosi, że i w tym roku kontyngens sił wojennych zmniejszony zostanie o dziesięć tysięcy ludzi. (*La Fr.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa.

dnia 10 (22) Stycznia.

Kalendarz.

W niedzielę 11 (23) stycznia, — św. Zsłubiny N.M.P. Ildefonsa bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 56; zach. o godz. 4 min. 28.

W poniedziałek 12 (24) stycznia, — św. Tymoteusza bisk. Słońce wsch. o godz. 7 min. 55; zach. o godz. 4 min. 30.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 6. ⁹ R.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	756.9	756.9
Termometr Reaumur	— 5. ⁰ 3	— 3. ⁰ 7
Stan nieba	pochmurny.	na p. pogodny.

Największe zimno — 8.⁰4 R. Najmniejsze zimno — 3.⁰2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali

Widowiska.

WIELKI TEATR. — Dziś, w sobotę, opera w 4-ach aktach, **Semiramida**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — Osoby: Semiramida — pani Carlotta Marchisio; Arsaces — pani Barbara Marchisio; Idreno — p. Marin; Assur — p. Rota; Oro — p. Dela Torre; Cień Ninusa — ***. — Jutro, w niedzielę, balet **Flick i Flock**. — Wczoraj, w piątek, dawano tragedję **Romeo i Julja**, było osób 1078.

TEATR ROZMAITOŚCI. — Dziś, w sobotę, komedia w 1 akcie, **Gra w komórki**. — Osoby: Hortensja d'Aubray młoda wdowa — pani Borkowska; Oktawja, jej siostrzenica — pani Szymanowska; Karol d'Aubray, ich kuzyn, opiekun Oktawji — p. Stolpe; Dorjan — p. Piasecki; Fruchet — p. Chomiński; Lokaj pani d'Aubray — p. Adler; Garderobiana pani d'Aubray — panna Serejdyńska; — komedia w 4 aktach, **Zemsta za mur graniczny**. — Osoby: Cześnik Raptusiewicz — p. Zamojski; Klara, jego wychowawca — pani Ostrowska; Rejent Milczek — p. Chęciński; Wacław, syn Rejenta — p. Piasecki; Podstolina — pani Mazurowska; Papka — p. Chomiński; Dyndalski marszałek — p. Panczykowski; Śmigalski dworzanin — p. Jejde; Perelka kuchmistrz — p. Dobrowolski (wszyscy trzej dworzanie Cześnika); Michał Kafar — p. Dąbrowski; Maciej Mientus — p. Adler (obadwaj mularze). — Jutro, w niedzielę, komedia **Syn Giboyera**.

W SALACH REDUTOWYCH. — Jutro, w niedzielę, czwarta **Maskarada**, — w czasie której daną będzie w teatrze wielkim: opera **Dzwonek**, — w teatrze rozmaitości: monodram **Icek zapieczętowany**.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — **Otwarty w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — **Codziennie**, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR MAGICZNY (przy ulicy Miodowej w domu Lesera N. 490/1). — **Dziś i codziennie** z wyjątkiem piątków, **Wielki wieczór fantastyczno-wschodni** w nowym zupełnie rodzaju, dany przez profesora **Leviux Galeuchet**, czyli czarnoksiężnika Wschodu. Fizyka, magia, czarnoksięstwo, magnetyzm. — Początek o godzinie 7-ej. — NB. Co niedziela przedstawienie dla dzieci o godzinie 2-ej, po cenie połowicznej.

W SALI WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROczynności (na Krakowskim - Przedmieściu). — **Dziś i codziennie**, do d. 11 (23) stycznia włącznie, **nieodwołalnie ostatnie przedstawienia sztuk magicznych Muchamed Izmaela**, magika J. W. Szacha Perskiego, — na zakończenie przedstawienia **ścięcie głowy** żywemu człowiekowi. — Początek o godzinie 7 1/2.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — **Dziś i codziennie**, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

W SALONACH PRADO (za rogatkami Wolskimi). — **W niedziele i każde święto, Wieczory tańcujące**. — Mężczyźni placą po kop. 30; — damy w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie. — Na **Bale** bilet wejścia kop. 50 i na ubogich kop. 5. — Omnibusy z placu Krasińskiego kursują na miejsce po kop. 15 od osoby. — Kontramarkarnia obok sali oranżeryjnej.

* Przyjechał do Warszawy: generał-lejtnant **Kostanda**, z Petersburga; — wyjechali: generał - major **Kochanow**, do Petrokowa; rzeczywisty radca stanu **Matwiejew**, do Kijowa.

* Dnia 9 (21) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 49, wyzdrowiało 45, umarło 4, pozostało 1980 (mężczyzn 941, kobiet 1039), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 177, kobiet 172.

* Dnia 9 (20) bież. mies. i roku, urodziło się: **chrześcijan**: płci męskiej 8, płci żeńskiej 9; **starozakonnych**: płci męskiej 4, płci żeńskiej 4, razem 25; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: **chrześcijan** 4; **starozakonnych** 2; — **umarło**: **chrześcijan**: płci męskiej 6, płci żeńskiej 7; **starozakonnych**: płci męskiej 4, płci żeńskiej 3, razem 20.

Ceny Targowe.

dnia 9 (21) Stycznia 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czwetwert		Korzec od — do	
	rsr. kop.		ruble sr. i kopiejki	
Pszenvica	10 56	5 62 1/2	6 60	
Żyto	6 24	3 80	3 90	
Jęczmień	5 28	2 70	3 30	
Owies	3 36	2	2 10	
Groch polny	6	3 37 1/2	3 75	
Kartofle	1 60	— 90	1 —	

Pud siana od kop. 30 — 33 1/2. Pud słomy od kop. 22 — 25.

Dowozy: Pszenicy 86; Żyta 69; Jęczmienia 57;

Owsa 229 czwetwrti.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyry Rudolfa Okręt

Petersburg, d. 9 (21) Stycznia 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	29 1/2 1/2
„ Hamburg „	26 1/2 1/2
„ Amsterdam „	146 3/4
„ Paryż „	309
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	85 1/2
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-sza „ Premjowa z r. 1864.	154 3/4
2-ga „ „ z r. 1866.	154 3/4
5% Bilety Bankowe	89
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	144 1/4
Obligacje	—
Akcje Drogi Żelaz. „Warszawsko-Terespolskiej	105
„ „ „ „ Wiedeńskiej	—
5% Listy Zastawne Roskie	107 1/4
„ „ „ „ Imperjały	665
„ „ „ „ Dyskonto	6 1/2 0/0
Bilety bank. 3 em.	—

KURSA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 10 (22) Stycznia 1870 r.

MONETY.	Ządano Płacono			
	Rs.	K.	Rs.	K.
60-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY				
(bez wartości kuponów)				
Oblig. Skarbu za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	68	94	35
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	93	68	93	35
Oblig. Towarzystwa Kredyt. Ziemińskiego. Listy likwidacyjne za rs. 100*).	76	94	76	64
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stieglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stieglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	67
„ „ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	155	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	155	50	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	108	17	107	67
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	66	50	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	72	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

Berlin	100 Tal.	2 m.	119	40	119	25
Wrocław	„ „	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	14	8	12
Paryż	300 Frank.	2 m.	97	35	97	20
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	98	32 1/2	98	10
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	50	98	33
„ „ „ „	„ „	k. t.	100	17	100	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„ „ „ „	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 32 1/2.
* „ „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 55 1/2.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІАЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKÓW. OTKRYCIE NASLĘDSTW.

N. D. 337. *Rejent Kancelarii Ziemianskiej
Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu następczej śmierci: 1. Róży Cichonickiej, właścicielki sumy rs. 738 kop. 19 1/2, i rs. 15 na nieruchomości w Warszawie Nr. 2403c w dziale IV pod Nr. 23 wykazu zabezpieczonych; 2. Franciszka Maciejewskiego, właściciela sumy rsr. 950 z procentem i rs. 36 i 8 kosztów na dobrach Michrów z przyległościami z Okręgu Czerskiego w dziale IV pod Nr. 26 wykazu zabezpieczonych, które to sumy zabezpieczone są także sposobem ostrzeżenia na dobrach Szczaki z Okręgu Błońskiego w tymże dziale pod Nr. 24; 3. Jakóba Janasa Prusaka, właściciela sumy rs. 22,500 i rs. 11,250 na dobrach Duninow z Okręgu Kowalskiego, w dziale IV, pod Nr. 12 i 13 wykazu zabezpieczonych, i właściciela lasu móg 25, z tychże dóbr nabytego, wnioskiem Nr. 67 vol. II do do zabezpieczenia podanego; 4. Domicelli Franciszkowskiej, właścicielki sumy złp. 1.000 na dobrach Mikołajczewice i Krajatki z Okręgu Włocławskiego, w dziale IV, pod Nr. 4 wykazu zabezpieczonych, i właścicielce prawa ze sporu wnioskiem Nr. 29 w księdze wieczystej tychże dóbr objawionego; otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 13 (25) Lipca 1870 r.

Z powodu następczej śmierci: 1. Heleny Kowalskiej, właścicielki sumy rs. 4,075 kop. 87, na dobrach Szwecze-Nadole z Okręgu Orlowskiego, w dziale IV pod Nr. 12 wykazu lokowanej; 2. Michała Biro, współwłaściciela nieruchomości w Warszawie Nr. 2729 i właściciela ostrzeżenia w księdze wieczystej tejże nieruchomości z wniosku Nr. 87, do zabezpieczenia podanego; otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 13 (25) Kwietnia 1870 r., w Kancelarii podpisanego Rejenta. Hipolit Truszkowski.

N. D. 385. *Rejent Kancelarii Ziemianskiej
w Kielcach.*

Z powodu następczej śmierci:

1. Agnieszki z Mroczków Kossakowskiej, zmarłej w dniu 20 Kwietnia 1815 r., wierzycielki sumy rsr. 900 z większej 1,800 rs. na dobrach Pękosław i Kowalew z Powiatu Miechowskiego, w dziale IV wykazu pod Nr. 4 ubezpieczonych; 2. Karola Dąbskiego, zmarłego w d. 11 (23) Października 1869 r. co do dóbr Morsko i Chruszczyna-Wielka wraz z wynagrodzeniem likwidacyjnym w dobrach Chruszczyna przyznaniem, w Okręgu Sądowym Szkalbmierskim Powiecie Miechowskim będących, jak niemniej co do sumy rs. 3,000, w listach zastawnych na dobrach Bobinie z O-gu Szkalbmierskiego w dziale IV wykazu hipotecznego pod Nr. 21 ubezpieczonych, otworzyły się spadki, do regulacji których, termin na dzień 16 (28) Lipca 1870 r., w Kancelarii mej wyznaczonym został.

Kielce d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1869/70 r.
1—2 Grzegorz Juszyński.

N. D. 377. *Rejent Kancelarii Ziemianskiej
w Warszawie.*

Ogłasza, że do regulacji spadku po śmierci: 1. Heleny z Szpringerów Brinken wierzycielki sumy rsr. 3,750 na dobrach Gnojna, Okręgu Błońskiego ubezpieczonych; 2. Konstantego Żyżniewskiego, współwierzyciela sumy rsr. 4,500 w sumie rs. 6,645 mieszcząc się, tudzież wierzyciela sumy rsr. 6,575 w sumie rub. r. 11,200 mieszcząc się, termin na dzień 20 Lipca (1 Sierpnia) 1870 r. wyznaczony został.

Jan Masłowski.

N. D. 382. *Rejent Kancelarii Ziemianskiej
w Warszawie.*

Do ukończenia postępowania spadkowego po Antoninie z Laszewskich Kazimierza Zalewskiego żonie współwłaścicielce dóbr Gołębiówki w okręgu Siennickim położonych, wyznaczam się termin w d. 13 (25) Lipca 1870 r. w kancelarii hipotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

N. D. 376. *Pisarz Sądu Pokoju
w Kazimierzu.*

Z powodu następczej śmierci:

1. Tadeusza i Antoniny Lapińskich oraz 2. Lai Edelsburgowej, właścicieli nieruchomości, pierwszych w mieście Opolu pod Nr. 15 a ostatniej w mieście Kazimierzu pod Nr. 8, 248, 250, 272 położonych, toczy się postępowanie spadkowe, do regulacji którego do spadku, termin w Kancelarii mej na dzień 30 Lipca (11 Sierpnia) 1870 wyznaczam. Kazimierz dnia 2 (14) Stycznia 1870 r. Strycki.

N. D. 384. *Pisarz Sądu Pokoju
w Sejnach.*

Z powodu śmierci Szymona Mocarskiego właściciela nieruchomości w m. Sejnach pod Nr. 234 położonej, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin prekluzyjny na d. 18 (30) Lipca r. b. w Kancelarii mej wyznaczam.

Sejny d. 2 (14) Stycznia 1870 r.
1—2 J. Wieszicki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 136. *Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
w Kaliszu.*

Na zasadzie art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień poszczególnych od Dyrekcji Głównej otrzymanych, podaje do powszechnej wiadomości, iż poniżej wymienione dobra ziemskie, jako zalegające w opłatach Towarzystwu Kredytowemu należnych, po spełnieniu sprzedaży przymusowych pierwszych dla braku licytantów, są wystawione od zniżonego szacunku na sprzedaż przymusową drugą czyli ostateczną, która odbędzie się w mieście Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny w kancelarii hipotecznej Rejentów poniżej wymienionych.

1. Biała cz. II z papiernią Kopiec, w kontrolersie ze Skarbem będącą i z wszystkimi przyległościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów w Okręgu Częstochowskim; zaległości po dacie sprzedaży obliczone wynoszą rs. 1,660 kop. 70, vadium do licytacji rs. 1,947, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,974 kop. 79, termin sprzedaży dnia 9 (21) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kancelarii Ziemianskiej Wilhelmem Grabowskim.

2. Prusicko, składające się z folwarku i wsi Prusicko, z wsi Kuznica-młyna i karczmy Almierz, z kolonij Rybaki, Moczyła, Gózd czyli Gwoździec, Placzki, Żychy, z osad Mieroszowy i Przyręby i z wszystkimi przyległościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów, w Okręgu Nowo Radomskim; zaległości po dacie sprzedaży obliczone wynoszą rs. 3,225 kop. 3, vadium do licytacji rs. 4,818, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,467 kop. 4, termin sprzedaży dnia 10 (22) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kancelarii Ziemianskiej Wilhelmem Grabowskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej. Gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się w jego kancelarii przed innym Rejentem który go zastąpi.

Vadium oznaczone do licytacji wymagane jest w gotówkę, wszelkie zastapione być może odpowiednią ilością Listów Zastawnych lub Likwidacyjnych, wartość których według ostatniego kursu giełdowego obliczy się.

Ostrzeżenie. Jeżeli nikt nie zgłosi się z chęcią kupna, dobra przysądzone będą na własność Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Kalisz d. 16 (28) Grudnia 1869 r.

Prezes, Chelmski.

Pisarz, R. Bierzyński.

N. D. 370. *Окружное Инженерное
Управление.*

Otdaється въ насѣмъ помѣщеніе подъ лавку объ одномъ окні въ домѣ военного вѣдомства подл. N. 1245a, на улицѣ: „Новый Свѣтъ“ въ Варшавѣ, на срокъ, какой пожелають сами наниматели.

Объ условіяхъ для найма и о порядкѣ, въ которомъ должны быть заявлены условія нанимателей, можно узнать въ Окружномъ Инспекторскомъ Управленіи въ Цитадели ежедневно кромѣ неспрсутственныхъ дней. Заявленія принимаются до 15 (27) числа сего Января.

Г. Варшава, 7 Января 1870 года.

Временно и д. Начальника!

Инженеровъ, Генералъ-Майоръ,

Квашининъ-Самаринъ.

N. D. 389. *Управление Новогеоргиевской
Крѣпостной Артилеріи.*

Въ объявленіи о торгахъ копъ назначены въ производствѣ при Управленіи Новогеоргиевской Крѣпостной Артилеріи 1 Февраля сего года и о которыхъ начато въ N. N. 283, 284 и 286 Варшавскаго Дневника, показано къ заготовленію 2160 штукъ брусевъ сосновыхъ длиною 7 футъ, шириною и толщиною 6 дюймовъ.

По измѣнившимся обстоятельствомъ заготовленіе означеннаго лѣса отложено, а потому желающие торговаться на поставку прочихъ матеріаловъ показанныхъ въ означенномъ объявленіи, обязаны представить залогъ въ размѣрѣ 912 руб. вмѣсто 1,450 руб.

Кр. Новогеоргиевскъ, Января 7 д. 1870 г.

Командиръ Крѣпостной Артилеріи,

Полковникъ, Туюношенскій.

N. D. 320. Александровская Таможня симъ объявляетъ, что съ 26 по 30 Января (7 на 11 Февраля) с. г. будутъ продаваться въ г. Влодавскѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 5,000 рублей, состоящие изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ издѣлій и другихъ разныхъ мелкихъ товаровъ. Эти товары будутъ продаваться ежедневно, начиная съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

Комора Александровъ ниніешемъ огласза, із в d. 26 по 30 Stycznia (7 po 11 Lutego) r. b., sprzedawane będą w m. Włocławsku przez publiczną licytację towary skonfiskowane, oszacowane razem na rs. 5,000, a mianowicie: wyroby wełniane, bawełniane, lńniane, oraz inne różne towary. Wyż wspomniane przedmioty sprzedawane będą każdodziennie od godziny 11-ej rano do 4-ej po południu.

Александрово, 5 Января дня 1869 года.

Управляющій, Авенариусъ.

N. D. 390. *Кольское Уѣздное
Управление.*

На основаніи предписанія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 24 Ноября 1869 г. за № 7453, Кольское Уѣздное Управление симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго 12 (24) Февраля с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги посредствомъ зачтенныхъ объявленій на подрядъ постройки двухъ мостовъ въ городѣ Сомпольнѣ отъ суммы исчисленной по утвержденной сметѣ 570 руб. 20 коп. сер. (in minus).

Желающие участвовать въ торгахъ могутъ разсматривать условія и смету въ семъ Управленіи ежедневно въ присутственныхъ часахъ.

Объявленія должны быть писаны по прилагаемой формѣ.

Г. Коло, 7 Января 1870 года.

Начальникъ Уѣзда, (.....).

Форма деклараціи.

Вѣдѣствіе объявленія Кольскаго Уѣзнаго Управленія отъ 7 Января с. г. за N. 149 объявляюсъ взять въ подрядъ постройку двухъ мостовъ въ городѣ Сомпольнѣ за суму руб. коп. (прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ въ полнѣ извѣстны, квитанцію на уплоченный залогъ при семъ прилагаю, и за полученіемъ такового лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ по почтѣ прошу).

(Подписать имя и фамилію и показать мѣсто жительства).

N. D. 156. *Кленовское Лѣсное
Управление.*

Симъ поставляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 10 Ноября с. г. за N. 5949 въ присутствіи Кленовскаго Лѣснаго Управленія въ дер. Броншевице, Свѣздакаго Уѣзда на срокъ 27 Января (8 Февраля) 1870 г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться публичные (in plus) торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣки N. 14 Участка Колатна, предположенной на 1869 г., начиная оныхъ изъ оцѣночной суммы 906 руб. сер. 25 к. с.

Желающие участвовать въ торгахъ на покупку означеннаго лѣса обязаны внести въ мѣстную лѣсную кассу, залогъ соотвѣтствующій 1/10 части суммы назначенной къ торгамъ.

Подробныя условія продажи могутъ быть пересматриваемы въ канцеляріи Лѣснаго Управленія ежедневно во время служебныхъ занятій.

дер. Броншевице, Декабря 19 дня 1869 г.

Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 155. *Кленовское Лѣсное
Управление.*

Симъ публикуетъ во всеобщее свѣдѣніе, что согласно предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 3 Сентября с. г. за № 2058 и 17 Сентября с. г. за № 2734 въ канцеляріи того же Лѣснаго Управленія въ д. Броншевице, Свѣздакаго Уѣзда 27 Января (8 Февраля) 1870 г. въ 10 часовъ утра будутъ производиться публичные торги на продажу лѣса отведеннаго безземельнымъ крестьянамъ изъ лѣсныхъ отпадокъ, а именно:

1. Изъ лѣснаго отпадка Пржежице дачи Подавачъ, начиная торги отъ оцѣночной суммы 6,433 руб. 52 коп.

2. Изъ лѣснаго отпадка Лагевники, дачи Груецъ велькій, начиная торги отъ оцѣночной суммы 17,747 руб. 24 коп.

Желающие участвовать въ торгахъ на покупку выше означеннаго лѣса, обязаны представить въ мѣстную лѣсную кассу залогъ соотвѣтствующій 1/10 части суммы назначенной къ торгамъ.

Подробныя условія продажи могутъ быть пересматриваемы въ канцеляріи Лѣснаго

Управленія ежедневно во время служебныхъ занятій.

д. Броншевице, Декабря 19 дня 1869 г.

Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 374. *Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.*

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wacława Popiel właściciela dóbr ziemskich w różnych miejscach w kraju tutejszym położonych, w Warszawie pod № 1259 lit. C zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Andrzeja Brzezińskiego obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497 lit. A. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu rsr. 15,000, z procentem 5%, od dnia 1 Lipca n. s. 1869 r., oraz kosztów subhastacyjnych od Jana Hammer, właściciela nieruchomości № 1259 w Warszawie położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1311 zamieszkałego, protokołem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 6 (18) Września 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajęta i zaarrestowana została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, przy ulicy Nowy-Swiat, pod Nr. 1259B hipotecznym, narożnie do ulicy Chmielnej, w Cyrkule Policyjnym X, (Nowego Świata) w gminie Magistratu miasta Warszawy, pod № 29 policyjnym, w Cyrkule Administracyjnym IX i X, w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie położona, na gruncie emfiteutycznym do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 22 kop. 10 stojąca, poszukiwaną wierzycielnością hipoteczną obciążoną, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Jana Hammer należąca, zaś w dzierżawie posiadaniu Johana Rauma za kontraktem urzędowym w dniu 5 (17) Lipca 1869 roku, przed Konstantym Dąbkowskim Rejentem sporządzonym, a hipotecznie objawionym, na czas o d. 1 Lipca n. s. 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. za czynsz roczny rs. 3,000 zostająca, ogólnej rozległości gruntów około łokci kwadratowych 7,663 w przybliżeniu mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości stoją następujące zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murowany, o parterze, pierwszym i drugim piętrze, z piwnicami, nad którego dach blachą żelazną kryty wyprowadzony komin duży o trzech wycierach.

2. Przystawka z cegły palonej masiv murowana blachą żelazną kryta do domu wyżej opisanego przystawiona.

3. Przystawka z cegły palonej masiv murowana blachą żelazną kryta, o parterze i dwóch piętrach.

4. Oficyna z cegły palonej masiv murowana o parterze, pierwszym i drugim piętrze, z piwnicami, z dachem blachą żelazną krytym, nad który wyprowadzone 2 kominu murowane.

5. Oficyna z cegły palonej na wapno masiv murowana, o parterze, pierwszym i drugim piętrze z piwnicami; nad dach dachówką karpiońską kryty wyprowadzone są 3 kominu murowane.

6. Oficyna mała z cegły palonej masiv murowana blachą żelazną kryta.

7. Komórka z drzewa postawiona, z jedną ścianą od tyłu z cegły palonej murowaną.

8. Komórki z drzewa postawione, ze ścianą tylną od ulicy Chmielnej z cegły palonej murowaną blachą żelazną kryte.

9. Zabudowanie z cegły palonej masiv murowane, blachą żelazną kryte z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym, w którym mieści się pralnia ogólna i kloaki.

10. Komórka z drzewa postawiona blachą żelazną kryta, o jednych drzwiach.

11. Stajnia i wozownia w jednym zabudowaniu z cegły palonej masiv murowane, parterowe, dachówką holenderką kryte z oknami blachą żelazną obite.

12. Wozownia z cegły palonej masiv murowana dachówką holenderką, a w części blachą żelazną kryta, w której obecnie urządzona jest fabryka wód gazowych.

13. Oficyna z cegły palonej masiv murowana o parterze i jednym piętrze z dachem blachą żelazną krytym o 2 kominach murowanych.

14. Oficyna z cegły palonej masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze, dach blachą żelazną kryty, z kominem murowanym.

15. Altana z drzewa z jedną ścianą otynkowaną a dwoma oszklonemi, blachą żelazną kryta.

16. Parkan z cegły na wapno masiv murowany, dachówką holenderką kryty, długi około łokci 54, wysoki łokci 8.

17. Parkan drugi z cegły palonej na wapno masiv murowany, długi około łokci 12, wysoki łokci 8.

18. Ogród fruktowy od podwórza ogrodzo-

ny sztachetami roboty stolarskiej. W ogrodzie tym znajduje się drzew owocowych około sztuk 20, krzewy bzu i kłomhy kwiatów.

19. Studnia balajni cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną.

20. Parkan z cegły palonej na wapno masiwy murowany długi około łokci 4 a wysoki 7.

21. Parkan takiż sam, długi około łokci 17 a wysoki 7.

22. Podwórze obejmujące łokci kwadratów około 2,800, całe kamieniami polnymi wybrukowane, z rynsztokami i trotoarami.

W nieruchomości tej zamieszkuje 12 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy kierującego Andrzeja Brzezińskiego Obrócy przy Senacie, w Warszawie, pod Nr. 497a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków w Kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudowę dnia 8 (20) Września 1869 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Września 1869 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisano zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 lit. a. posiedzenia odbywającego, o godzinie 10 z rana w Wydziale I-ym, dnia 10 (22) Grudnia 1869 roku.

Sprzedawcą kierować będzie Andrzej Brzeziński, Obróca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Wrześ. (4 Paźd.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 22 Wrześ. (4 Paźd.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków Trybunału wyrokem wydanym d. 7 (19) Stycznia 1870 r. termin do przygotowania przysądzenia wyznaczył na d. 4 (16) Lutego t. r. godzinę 10 z rana. Popierający sprzedaż postąpił w warunkach za subastowaną nieruchomość rs. 20,000.

Warszawa d. 7 (19) Stycznia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 375. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Amelji z Hrabów Lubiechskich Krasieńskich, Karola Hr. Krasieńskiego obywatela ziemskiego małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, w Warszawie pod Nr. 1259c zamieszkałej a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subastacyjnego u Andrzeja Brzezińskiego Obrócy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497a zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu dwóch sum: jednej rs. 12,000 z procentem 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1869 roku i drugiej rs. 3,000 z procentem od dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1869 r. liczącym się, oraz kosztów subastacyjnych od Jana Hammer właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2988 oznaczonej, w Warszawie pod Nr. 2988 zamieszkałego, protokołem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 10 (22) Września 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono wywłaszczenia zajętą i zaareztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie narożnej przy ulicy Rozbrat i Książęcej pod Nr. 2988 hypotecznym, 30 nowym policyjnym, w Cyrkule Policyjnym IX Łazienkowskim, w gminie Magistratu miasta Warszawy, Administracyjnym IX i X, w jurisdikcji Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym do miasta Warszawy należącym, z którego opłaca się rocznie do Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy rs. 14 kop. 54 położona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 20,693 m.ee mogąca, prawem własności do Jana Hammer należąca, i w jego posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczną obciążona.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości stoją następujące: Zabudowania:

1. Ogród fruktowy w około parkanem z desek w słupy w części murowane, a w części drewniane otoczony, w ogrodzie tym znajduje się drzew owocowych około sztuk 120, oraz krzewy malin; agrestu i porzeczki.

2. Dom z drzewa postawiony parterowy z jedną izbą w poddaszu, z dachem kilkopadkowym, o 4 kominach żelaznych.

3. Piwnica z cegły palonej nieco nad ziemię wymurowana, tekturą smołowcą kryta.

4. Zabudowanie z drzewa postawione, tekturą smołowcą kryte, z kominem z cegły palonej nad dach wysuniętym i rurą żelazną opartym.

5. Kloaka i drwalnia w jednym zabudowaniu z drzewa postawione tekturą smołowcą kryte.

6. Zabudowanie z drzewa postawione, tekturą smołowcą kryte, z kominem z cegły palonej nad dach wymurowany, stajnie, wozownie i mieszkanie obejmujące.

7. Kloaka z drzewa postawiona, tekturą smołowcą kryta.

8. Piwnica oddzielna w ziemi wykopana, drzewem cembrowana, ziemią nakryta.

9. Domek z drzewa na podmurowaniu z cegły palonej postawiony, tekturą smołowcą kryty, z kominem murowanym nad dach wzniesionym.

10. Studnia z pompą drewnianą i korbą nad którą daszek gontiany, a na wierzchu gołębnik.

11. Podwórze od ogrodu w części sztachetami ogrodzone.

12. Sadażka wodą napełniona drzewem morwowym wysadzona.

13. Altana z lat gontami kryta, z ławkami.

14. Dwie skrzynie do inspektów.

15. Parkan z desek w słupy z murłatą, długi około łokci 120 a wysoki 4.

W nieruchomości opisanej, obecnie znajduje się 3 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych, a jeden lokal próżny.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy kierującego Andrzeja Brzezińskiego, Obrócy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 497 lit. a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopkach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudowę dnia 1 (13) Września, 1869 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 11 (23) Września 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisano zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana w Wydziale I. dnia 10 (22) Grudnia 1869 r.

Sprzedawcą kierować będzie Andrzej Brzeziński Obróca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 (6 Paźd.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na Tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paźd.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem wydanym dnia 7 (19) Stycznia 1870 r., termin do przygotowania przysądzenia wyznaczył na dzień 4 (16) Lutego 1870 r. godzinę 10 rano.

Popierający sprzedaż postąpił w warunkach za subastowaną nieruchomość rsr. 2,000.

Warszawa d. 7 (13) Stycznia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 393. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, jednego w dniu 13 (25) Lutego 1869 r., dział majątku ruchomego i nieruchomego po niedy Józefie z Mittów 1-o voto Lachowskiej, 2-o Strzezińskiej i Jacentym Strzezińskim czyli obojgu małżonkach Strzezińskich pozostałego, oraz oszacowanie i sprzedaż nieruchomości Nr. 208 w Pradze pod Warszawą położonej rozporządzającego, drugiego z dnia 11 (23) Września 1869 r. opinie o niepodzielności, oraz oszacowanie rzeczowej nieruchomości zatwierdzającego, obydwóch z powództwa Sabiny z Strzezińskich Bartłomieja Tomaszewskiego siodlara żony, w asystencji i upoważnieniem tegoż męża czyniącej, czy-

li obojga małżonków Tomaszewskich w Warszawie pod Nr. 618 zamieszkałych, przeciwko Wiktorji z Strzezińskich Puchalskiej, Franciszka Puchalskiego urzędnika żonie, w asystencji męża swego czyniącej, czyli obojgu małżonkom Puchalskim, Joannie z Puchalskich Strzezińskiej wdowie, w mieście Sieradzu Gubernji Kaliszkiej, Anieli z Strzezińskich Mielczarskiej, Wincentego Mielczarskiego subiekta żonie, w asystencji męża swego czyniącej, czyli obojgu małżonkom Mielczarskim, oraz Franciszkowi Strzezińskiemu subiektovi w Pradze pod Warszawą pod Nr. 208 zamieszkałym, wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działu

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze pod Warszawą pod Nr. 208 położoną, prawem niepodzielnej własności do sukcesorów po niedy Józefie z Mittów 1-o voto Lachowskiej, 2-o Strzezińskiej i Jacentym Strzezińskim pozostałych należąca, składająca się:

- a) z domku letniego w ogrodzie drewnianego;
- b) z sieni z komórką drewnianą;
- c) z trzech parkanów;
- d) z murów z cegły palonej na wapno pod zgorzałym domem;
- e) z gruntu emfiteutycznego łokci kwadratów 20,748 1/4;
- f) studni.

Szczegółowy w takse opisanych.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, W. Umiencki Sędzia Trybunału delegowany, termin do odbycia drugiej publikacji, a zarazem przygotowania przysądzenia na dzień 3 (15) Lutego 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 14,638 kop. 75 1/2 jako szacunku przez biegłych wykrytego, a warunki licytacyjne tak w kancelarii W. Pisarza Trybunału Wydziału I, jak i u podpisanego Patrona przejrzeć można.

Warszawa d. 10 (22) Grudnia 1869 r.
Izydor Karśnicki Patron.

N. D. 373. Na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniach 3 (15) Kwietnia i 10 (22) Października 1869 r. zapadłych, na powództwo Barbary z Brudzińskich Michała Felczyńskiego obywatela żony, w mieście Piasecznie zamieszkałego, w asystencji tegoż męża czyniącej, czyli obojga małżonków Felczyńskich, przez Antoniego Okolskiego Adwokata stawających, a Weronikę Brudzińską wdowę, w imieniu własnym, oraz jako matkę i główną opiekunką nieletniego syna swego Jana Brudzińskiego czyniącą, w mieście Piasecznie zamieszkałymi, przez Konstantego Grzybowskiego Patrona broniionymi, jako współsukcesorami po niedy Kazimierzu Brudzińskim, sprzedane będą w drodze działów:

1. Nieruchomość w mieście Piasecznie pod Nr. 26 położona, składająca się z domu mieszkalnego, stodoły, zabudowań gospodarskich i ogrodu, tudzież

2. Grunta orne po za miastem Piasecznem położone.

Bliższe objaśnienia i warunki sprzedaży są do przejrzania w kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 i u podpisanego Adwokata sprzedaż tę popierającego, w Warszawie pod Nr. 550 zamieszkałego.

Licytacja części 1-ej zacznie się od sumy rs. 462 kop. 1 1/2, części zaś 2-ej od rs. 364, jako szacunku przez biegłych oznaczonego i odbędzie się przed W-ym Adolffem Kłodzińskim Sędzią delegowanym w miejscu posiedzeń Trybunału.

W terminie 1-ej publikacji zbioru objaśnień i warunków w dniu 5 (17) Stycznia r. b. odbyty, wyznaczony został termin do 2-ej publikacji a zarazem przygotowania przysądzenia na dzień 20 Lutego (4 Marca) r. b. godzinę 10 z rana.

Warszawa d. 8 (20) Stycznia 1870 r.
Antoni Okolski, Adwokat.

N. D. 382.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 a. zamieszkały, jako Obróca Tomasz Wojciechowski młynarz, wiadomo czyni i ogłasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z dat. 26 Października (7 Listopada) 1868 r., 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. i 12 (24) Września 1869 r., sprzedaną będzie w drodze działów

OSADA MŁYNARSKA

czynszowa, w terytorjum dóbr Wielka-Wola i Czyste, w Powiecie Warszawskim, num. policyjnym warszawskim 3091 a. oznaczona, a właściwie 3091 bez litery mająca, na gruncie emfiteutycznym, do dóbr Wielka-Wola i Czyste należącym, położona, z którego opłaca się rocznie czynsz rs. 39, a składająca się:

1. Z domu drewnianego gontami krytego.
2. Komórki drewnianych deskami krytych.
3. Komórki drewnianych deskami krytych.
4. Kloak drewnianych.

Warszawa d. 8 (20) Stycznia 1870 r.
Antoni Okolski, Adwokat.

N. D. 392.

W dniu 12 (24) Stycznia 1870 r. o godzinie 10 z rana na tagu w rynku Starego miasta prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, sosnowe; w dniu 14 (26) b. m. i r. o godzinie 10 z rana na tagu Grzybów, meble jesionowe i sosnowe i w tymże dniu o godzinie 12 w południe na tagu w rynku Starego miasta meble jesionowe, zegary, naczynia kuchenne, garderoba i bielizna, różne utensylja restauracyjne i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 4 (16) Stycznia 1870 r.
Komornik pod Nr. 557 zamieszkały.

NIERUCHOMOŚĆ

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

5. Parkanów z desek.
6. Ogrodu łokci kwadr. 5760.
7. Podwórka łokci kwadr. 4,000, a o wraź z placem pod zabudowaniami.
8. Wiatraku.
9. Wiatraku.
10. Gruntu łokci kwadr. 33678 1/2.

Współwłaścicielami tej osady są:

1. Tomasz Wojciechowski.
2. Magdalena Ładzińska wdowa.
3. Franciszka Ładzińska, panna pełnoletnia, wszyscy w sprzedawanej osadzie zamieszkały.

4. Ludwik-Piotr i Maksymilian-Leopold, po 2 imiona mający, nieletni bracia Wojciechowskiego, pozostałe dzieci, których głównym opiekunem jest ojciec wyżej wzmiankowany Tomasz Wojciechowski, przydanym opiekunem Michał Więckowski, majster młynarski, w Warszawie pod Nr. 3090 b. zamieszkały, a opiekunem szczególnym Tomasz Kiedrzyński obywatel, w Warszawie pod Nr. 3092 zamieszkały.

5. Zuzanna z Ładzińskich 1-o voto Kowalska, obecnie Ignacego Kołodziejskiego, obywatela, żona, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniąca, czyli oboje małżonkowie Kołodziejscy, we wsi Gałachy Powiecie Płońskim Gubernji Płockiej zamieszkały.

Szczegółowy opis sprzedawanej osady, znajdujący się w takse przez biegłych Henryka Makłowicza, Antoniego Magnuskiego i Feliksa Makowskiego sporządzonej, którą, oraz zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzeć można u podpisanego Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału III-go i u podpisanego Patrona.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 8 (20) Stycznia 1870 r., termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowania przysądzenia, oznaczony został na dzień 27 Lutego (9 Marca) 1870 r. godzinę 9 1/2, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego, w Wydziale III-im przed W-ym Kokowskim Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 2,954 kop. 74, jako szacunku takąż biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 9 (21) Stycznia 1870 roku.
Kajetan Wałowski, Patron.

N. D. 380. Podaję do wiadomości: że w dniu 13 (25) Stycznia r. b. o godzinie 12 w południe na targu publicznym za Żelazną Bramą zwany, w dniu 14 (26) Stycznia r. b. o godzinie 12 w południe na targu Stare Miasto zwany i w dniu 16 (28) Stycznia r. b. o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną Bramą w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości machoniowe, palisandrowe, jesionowe i sosnowe, jako to: łóżka, stoliki, szeslały, kanapy, krzesła, fotele, konsole, sofa, kufer, serwantki, kantorek, fortepjan i t. p. różne przedmioty, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman, Komornik.

N. D. 379. W dniu 14 (26) Stycznia 1870 roku o godzinie 11 na targu Grzybów w Warszawie, w d. 15 (27) b. m. i r. na targu za Żelazną Bramą, różne meble machoniowe, jesionowe, garderoba męzka i naczynia miedziane, przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. Markowski, Kom. p. S. A. K. P.

N. D. 378. W dniu 12 (24) Stycznia 1870 roku o godzinie 11 z rana na placu targowym Grzybów zwany i w d. 14 (26) Stycznia t. r. o godzinie 10 z rana na placu targowym pod Lwem przy ulicy Chłodnej zwany w Warszawie prawnie zajęte ruchomości a mianowicie: meble palisandrowe, machoniowe i jesionowe, to jest: kanapy, krzesła, fotele, stoły, szafy, lustra, lichtarze, świeczniki, książki hebrajskie, wódka, konie, doróżki, kasafty, miedź kuchenna, garderoba damska i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Jan Orłowski, Komornik.

N. D. 397. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, garderoba męzka i damska, samowar, garnki miedziane, lichtarze, perkalu łokci 20, bielizna i t. p., w dniach 13 (25) Stycznia r. b. na targu Stare Miasto i 14 (26) Stycznia r. b. od godziny 12 w południe na targu Grzybów zwany w Warszawie, przez licytację będą sprzedane.

Warszawa dnia 4 (16) Stycznia 1870 r.
Ruszczykowski, Komornik pod Nr. 557 zamieszkały.

N. D. 392. W dniu 12 (24) Stycznia 1870 r. o godzinie 10 z rana na tagu w rynku Starego miasta prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, sosnowe; w dniu 14 (26) b. m. i r. o godzinie 10 z rana na tagu Grzybów, meble jesionowe i sosnowe i w tymże dniu o godzinie 12 w południe na tagu w rynku Starego miasta meble jesionowe, zegary, naczynia kuchenne, garderoba i bielizna, różne utensylja restauracyjne i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 4 (16) Stycznia 1870 r.
Komornik pod Nr. 557 zamieszkały.

NIERUCHOMOŚĆ

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.